במאה ה׳ וסימנ׳ קשיטה וחב׳ דיהושע ערלות פלשתים וחברו ד׳ משבר מישר׳ --- ויכום י״א וסימנ׳ וירד ויכום וילכדה דדבירה ויתנם ע׳ צ׳ בו ויעל ואצימלך ויתן יי׳ ואיש

דאוריכו יומין בתר יהושע דידעו ית כל
עובדא דיי׳ דעבד לישראל׃ ואת עצמות יוסף
אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם
בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור
אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף
לנחלה׃ וית גרמי יוסף דאסיקו בני ישראל
ממצרים קברו בשכם באחסנת חקלא דזבן
יעקב מן בני חמור אבוהי דשכם במאה חורפן
והוו לבני יוסף לאחסנא׃ ואלעזר בן אהרן
מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן
לו בהר אפרים׃ ואלעזר בר אהרן מית וקברו יתיה
בגבעתא דפנחס בריה דאתיהיבת ליה בטורא דבית
אפרים׃

סכום הפסוקים שלספר שש מאות וחמשים וששה סימן נו״ס ---

ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל
ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה
להלחם בו׃ והוה בתר דמית יהושע ושאילו בני
ישראל במימרא דיי׳ למימר מן יסק לנא לות
כנענאה בקדמיתא לאגחא קרבא ביה׃ ויאמר
יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו׃
ואמר יי׳ יהודה יסק הא מסרית ית ארעא
בידיה׃ ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי
בגרלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך
בגורלך וילך אתו שמעון׃ ואמר יהודה לשמעון
אחוהי סק עמי בעדבי ונגיח קרבא בכנענאה

ואהך אף אנא עמך בעדבך ואזל עמיה שמעון׃
ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם
ויכום בבזק עשרת אלפים איש׃ וסליקו דבית
יהודה ומסר יי׳ ית כנענאי ופרזאי בידהון
ומחינון בבזק עשרא אלפין גברא׃ וימצאו את
אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת
הפרזי׃ ואשכחו ית אדני בזק בבזק ואגיחו
קרבא ביה ומחו ית כנענאי וית פרזאי׃ וינס
אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו
את בהנות ידיו ורגליו׃ ואפך אדני בזק ורדפו
בתרוהי ואחדו יתיה וקציצו ית קרצולי ידוהי
ורגלוהי׃ ויאמר אדני בזק שבעים מלכים
בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים
לחם תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי
אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם׃ ואמר
אדני בזק שבעין מלכין קרצולי ידיהון
ורגליהון מקצצין הוו מלקטין לחמא תחות
פתורי כמא דעבדית כן שלים לי יי׳ ואיתיוהי
לירושלם ומית תמן׃ וילחמו
בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי
חרב ואת העיר שלחו באש׃ ואגיחו קרבא בני
יהודה בירושלם וכבשו יתה ומחוהא לפתגם
דחרב וית קרתא אוקידו בנורא׃ ואחר ירדו בני
יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב
והשפלה׃ ובתר כן נחתו בני יהודה לאגחא
קרבא בכנענאה יתיב טורא ודרומא ושפילתא׃

ויצאו כבלתו בתר׳ דויתנם חס׳ ושארא מל׳ --- ואת השיר ה׳ וסימ׳ וילחמו על ליש והוספתי דמל׳ ב׳ ומכף דישע בשלח ככה אשבר ונטשתי ואת כל בשין ---

וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם
חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי ואת
אחימן ואת תלמי׃ ואזלו דבית יהודה לות
כנענאה דיתבין בחברון ושום חברון מלקדמין
קרית ארבע ומחו ית ששי וית אחימן וית תלמי׃
וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית
ספר׃ ואזל מתמן לות יתבי דביר ושום דביר
מלקדמין קרית ארכי׃ ויאמר כלב אשר יכה
את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי
לאשה׃ ואמר כלב דימחי ית קרית ארכי
ויכבשנה ואתין ליה ית עכסה ברתי לאתו׃
וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו
ויתן לו את עכסה בתו לאשה׃ וכבשה עתניאל
בר קנז אחוהי דכלב דזעיר מניה ויהב ליה
ית עכסה ברתיה לאתו׃ ויהי בבואה ותסיתהו
לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור
ויאמר לה כלב מה לך׃ והוה במיעלה ומלכתיה
למשאל מן אבוהא אחסנתא ואתרכינת מעל
חמרא ואמר לה כלב מא ליך׃ ותאמר לו הבה
לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת
מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת
תחתית׃ ואמרת ליה הב לי אחסנתא ארי לארע
דרומא יהבתני ותתין לי אתר בית שקיא
דמיא ויהב לה כלב ית בית שקיא עלאה וית
בית שקיא תחתאה׃ ובני קיני
חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה

מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את
העם׃ ובני שלמאה חמוהי דמשה סליקו מקרתא
יריחו עם בני יהודה למדבר יהודה דבדרום
ערד ואזלו ויתיבו עם עמא׃ וילך יהודה את
שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת
ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה׃
ואזל יהודה עם שמעון אחוהי ומחו ית
כנענאה יתיב צפת וגמרו יתה וקרא ית שמא
דקרתא חרמה׃ וילכד יהודה את עזה ואת
גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון
ואת גבולה׃ וכבש יהודה ית עזה וית תחומה
וית אשקלון וית תחומה וית עקרון וית תחומה׃
ויהי יהוה את יהודה ויורש את ההר כי לא
להוריש את ישבי העמק כי רכב ברזל להם׃
והוה מימרא דיי בסעדא דבית יהודה ותריכו ית
יתבי טורא בתר כן דחבו לא יכילו לתרכא ית
יתבי מישרא ארי דתכין דברזל להון׃ ויתנו
לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש
משם את שלשה בני הענק׃ ויהבו לכלב ית
חברון כמא דמליל משה ותריך מתמן ית
תלתא בני גברא׃ ואת היבוסי ישב ירושלם
לא הורישו בני בנימן וישב היבוסי את בני
בנימן בירושלם עד היום הזה׃ וית יבוסאה
יתיב ירושלם לא תריכו בני בנימין ויתיב
יבוסאה עם בני בנימין בירושלם עד יומא
הדין׃ ויעלו בית יוסף גם הם

יושב ד׳ מל׳ בספרא וסימנה׳ ואחר ירדו בני יהודה וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת בחרשת הגוים הארץ ההיא

בית

בית אל ויהוה עמם: וסליקו דבית יוסף אף אנון
לבית אל ומימרא דיי בסעדהון: ויתירו בית
יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לוז: ושלחו
מאללין דבית יוסף לבית אל ושמה דקרתא
מלקדמין לוז: ויראו השמרים איש יוצא מן
העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר
ועשינו עמך חסד: וחזו נטריא גברא נפיק מן
קרתא ואמרו ליה אחזינא כען ית מעלנא דקרתא
ונעביד עמך טיבו: ויראם את מבוא העיר ויכו
את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו
שלחו: ואחזינון ית מעלנא דקרתא ומחו ית
קרתא לפתגם דחרב וית גברא וית כל זרעיתיה
שיזיבו: וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר
ויקרא שמה לוז הוא שמה עד היום הזה: ואזל
גברא לארע חתאי ובנא קרתא וקרא שמה לוז
הוא שמה עד יומא הדין: ולא
הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת
תענך ואת בנתיה ואת יושב דור ואת בנותיה
ואת יושבי יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי
מגדו ואת בנתיה ויואל הכנעני לשבת
בארץ הזאת: ולא תריכו דבית מנשה ית בית
שאן וית כפרנהא וית תענך וית כפרנהא וית
יתבי דור וית כפרנהא וית יתבי יבלעם וית
כפרנהא וית יתבי מגדו וית כפרנהא ושרי
כנענאה למתב בארעא הדא: ויהי כי חזק
ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא

הורישו: והוה כד תקיף ישראל ושוי ית
כנענאה למסקי מסין ותרכא לא תריכונון:
ואפרים לא הוריש את הכנעני
היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר:
ודבית אפרים לא תריכו ית כנענאי דיתבין
בגזר ויתיבו כנענאי ביניהון בגזר:
זבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי
נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס: ודבית
זבולון לא תריכו ית יתבי קטרון וית יתבי
נהלול ויתיבו כנענאי ביניהון והוו למסקי
מסין: אשר לא הוריש את ישבי
עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב
ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב: ודבית אשר
לא תריכו ית יתבי עכו וית יתבי צידון וית
אחלב וית אכזיב וית חלבה וית אפיק וית
רחוב: וישב האשרי בקרב הכנעני ישבי
הארץ כי לא הורישו: ויתיבו דבית אשר בגו
כנענאי יתבי ארעא ארי לא תריכונון:
נפתלי לא הוריש את ישבי בית שמש
ואת ישבי בית ענת וישב בקרב הכנעני ישבי
הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם
למס: ודבית נפתלי לא תריכו ית יתבי בית שמש
וית יתבי בית ענת ויתיבו בגו כנענאי יתבי
ארעא ויתבי בית שמש ובית ענת הוו להון
למסקי מסין: וילחצו האמרי את בני דן ההרה
כי לא נתנו לרדת לעמק: ודחקו אמוראי ית

אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו:
והוה כד מליל נביא דיי ית פתגמיא האלין עם
כל בני ישראל וארימו עמא ית קלהון ובכו:
ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם
ליהוה: וקרו שמיה דאתרא ההוא בוכים ונכסו
תמן נכסת קודשין קדם יי:
וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל
איש לנחלתו לרשת את הארץ: ושלח יהושע
ית עמא ואזלו בני ישראל גבר לאחסנתיה
למירת ית ארעא: ויעבדו העם את יהוה כל
ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו
ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה
יהוה הגדול אשר עשה לישראל: ופלחו עמא
קדם יי כל יומי יהושע וכל יומי סביא דאוריכו
יומין בתר יהושע דחזו ית כל עובדא דיי רבא
דעבד לישראל: וימת יהושע
בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: ומית
יהושע בר נון עבדא דיי בר מאה ועשר
שנין: ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת
חרס בהר אפרים מצפון להר געש: וקברו
יתיה בתחום אחסנתיה בתמנת חרס בטורא
דבית אפרים מצפונא לטור געש: וגם כל
הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר
אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את
המעשה אשר עשה לישראל: ואף כל דרא
ההוא אתכנישו לות אבהתוהי וקם דרא

כנישין לטורא ארי לא שבקונון למיחת
למישרא: ויואל האמרי לשבת בהר חרס
באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו
למס: ושריאו אמוראי למתב בטור חרס
באילון ובשעלבים ותקיפת יד בית יוסף
והוו למסקי מסין: וגבול האמרי ממעלה
עקרבים מהסלע ומעלה: ותחום אמוראה
ממסקנא דעקרבים מכיפא ולעילא:
ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל
הבכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא
אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבתיכם
ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם: וסליק
נביא בשליחות מן קדם יי מן גלגלא
לבוכים ואמר אסיקית יתכון ממצרים
ואעילית יתכון לארעא דקיימית לאבהתכון
ואמרית לא אשני קימי דעמכון לעלם:
ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת
מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקולי
מה זאת עשיתם: ואתון לא תגזרון קים
ליתבי ארעא הדא איגוריהון תתרעון ולא
קבילתון למימרי מא דא עבדתון: וגם
אמרתי לא אגרש אותם מפניכם והיו לכם
לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש: ואף
אמרית לא אתריך יתהון מן קדמיכון ויהון
לכון למעיקין וטעותהון יהוין לכון לתקלא:
ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה

יהושוע ב מל וסימנה צויתי האריכו ׃ ד אבותיו ג מל וסימנה וגם כל כל לבבו הכין תבואה ׃ ויצר ג וסימנה יעקב אשתבע לאמנון ׃

אחרנא בתריהון דלא ידעו למדחל מן קדם יוי
ואף ית עובדא דעבד לישראל׃
ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו
את הבעלים׃ ועבדו בני ישראל ית דביש קדם
יוי ופלחו ית בעליא׃ ויעזבו את יהוה אלהי
אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו
אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה׃
ושבקו ית פולחנא דיוי אלהא דאבהתהון דאפיק
יתהון מארעא דמצרים וטעו בתר טעות
עממיא מטעות עממיא דבסחרניהון וסגידו
להון וארגיזו קדם יוי׃ ויעזבו את יהוה ויעבדו
לבעל ולעשתרות׃ ושבקו ית פלחנא דיוי
ופלחו לבעליא ולעשתרתא׃ ויחר אף יהוה
בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרם
ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד
לפני אויביהם׃ ותקיף רוגזא דיוי בישראל
ומסרנון ביד בזוזין ובזו יתהון ומסרנון ביד
בעלי דבביהון מסחור סחור ולא יכילו עוד
למקם קדם בעלי דבביהון׃ בכל אשר יצאו
יד יהוה היתה בם לרעה כאשר דבר יהוה
וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד׃
בכל אתר דנפקו מחא מן קדם יוי הות בהון
לבישא כמא דמליל יוי וכמא דקיים יוי להון
ועקת להון לחדא׃ ויקם יהוה שפטים ויושיעום
מיד שסיהם׃ ואקים יוי נגודין ופרקונון מיד

בזוזיהון׃ וגם אל שפטיהם לא שמעו כי זנו
אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר
מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות
יהוה לא עשו כן׃ ואף מן נגודיהון לא קבילו
ארי טעו בתר טעות עממיא וסגידו להון
סטו בפריע מן אורחא דאזלו אבהתהון
לקבלא פקודיא דיוי לא עבדו כן׃ וכי הקים
יהוה להם שפטים והיה יהוה עם השפט
והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט כי
ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחקיהם׃
וארי אקים יוי להון נגודין והוי מימרא דיוי
בסעדיה דנגודא ופריק להון מיד בעלי
דבביהון כל יומי נגודא ארי תאיב יוי ממא
דאמר ומקביל צלותהון ופריק להון מן
קדם דחקיהון ומשעבדיהון׃ והיה במות
השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת
אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם
לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה׃ והוי
כד מאית נגודא תאיבין ומחבלין מאבהתהון
למהך בתר טעות עממיא למפלחהון ולמסגד
להון לא שבקין מעובדיהון בישיא ומאורחתהון
מקלקלתא׃ ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יען
אשר עברו הגוי הזה את בריתי אשר צויתי
את אבותם ולא שמעו לקולי׃ ותקיף רוגזא
דיוי בישראל ואמר חלף דעברו עמא הדין
על קימי דפקידית ית אבהתהון ולא קבילו

והושיעם ב׳ וסימנ׳ מיד איביהם ... השופט ב׳ מל׳ ובענ׳ וסימנ׳ ימי השופט במות השופט ... סביבותיהם ב׳ מל׳ וס׳ מאלהי העמים

צוה ביד משה ו' וסימנה' כל איש ואשה ויעש אהרן את כל אשר צוה יי' ר"פ פ"ס אלה המצות סוף וידבר בגורל נחלתם וידברו אליהם ויתנו בני ישראל

למימרי: גם אני לא אוסיף להוריש איש
מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת:
אף אנא לא אוסיף לתרכא אנש מן קדמיהון
מן עממיא דשבק יהושע ומית: למען נסות
בם את ישראל השמרים הם את דרך יהוה
ללכת בם כאשר שמרו אבותם אם לא: בדיל
לנסאה בהון ית ישראל הנטרין אנון ית
אורחן דתקנן קדם יי למהך בהון כמא
דנטרו אבהתהון אם לא: וינח יהוה את הגוים
האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד
יהושע: ושבק יי ית עממיא האלין בדיל
דלא לתרכותהון בפריע ולא מסרנון בידא
דיהושע: ואלה הגוים אשר
הניח יהוה לנסות בם את ישראל את כל
אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען: ואלין
עממיא דשבק יי לנסאה בהון ית ישראל
ית כל דלא ידעו ית כל קרבי כנען: רק למען
דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק
אשר לפנים לא ידעום: להוד בדיל דידעון דרא
דבני ישראל לאלפותהון קרבא להוד דמלקדמין
לא הוו ידעין: חמשת סרני פלשתים וכל
הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון
מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: חמשה
טורני פלשתאי וכל כנענאי וצידונאי וחואי
יתבי טורא דלבנן מטור מישר חרמון עד
מעלנא דחמת: ויהיו לנסות בם את ישראל

לדעת השמעו את מצות יהוה אשר צוה את
אבותם ביד משה: והוו לנסאה בהון ית ישראל
למדע ההיקבלון ית פקודיא דיי דפקיד ית
אבהתהון בידא דמשה: ובני ישראל ישבו
בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי: ובני ישראל יתיבו בגו כנענאי חתאי
ואמוראי ופרזאי וחואי ויבוסאי: ויקחו את
בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו
לבניהם ויעבדו את אלהיהם: ונסיבו ית בנתהון
להון לנשין וית בנתהון יהבו לבניהון ופלחו
ית טעותהון: ויעשו בני ישראל
את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה
אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות:
ועבדו בני ישראל ית דביש קדם יי ואתנשיו
ית פלחנא דיי אלההון ופלחו לבעליא
ולאשירתא: ויחר אף יהוה בישראל וימכרם
ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו
בני ישראל את כושן רשעתים שמונה שנים:
ותקיף רגזא דיי בישראל ומסרנון בידא
כושן חיבא מלכא דארם דעל פרת ופלחו
בני ישראל ית כושן חיבא תמני שנין: ויזעקו
בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני
ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי
כלב הקטן ממנו: וזעיקו בני ישראל קדם יי
ואקים יי פריק לבני ישראל ופרקנון ית
עתניאל בר קנז אחוהי דכלב דזעיר מנה:

לדעת הישמעו וימצאו ואת שבת ·· האשרות ב' מל' וסימנה' ויעבדו את הבעלים ואת האשרות כי בערת ·· ללמדם ל' וג' וללמדם ספר ולשון כשדים

אטר ב̇ וסימנ̇ יד ימינו אל השערה ... ותעז ב̇ וסימנ̇ על כושן יד מדין ... ולה ג̇ וסימנ̇ שפחה מצרית שני פיות אמר וחז פת ולה גפן ורבע

ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא
למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים
ב̇ מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים ושרת
עלוהי רוח נבואה מן קדם יי ודן ית ישראל
ונפק לאגחא קרבא ומסר יי בידיה ית כושן
חיבא מלכא דארם ותקיפת ידיה על כושן
יט חיבא ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת
פ"ס עתניאל בן קנז ושדוכת ארעא דישראל
ארבעין שנין ומית עתניאל בר קנז
ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה
ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל
על כי עשו את הרע בעיני יהוה ואוסיפו בני
ישראל למעבד דביש קדם יי ותקיף יי ית
עגלון מלכא דמואב על ישראל על דעבדו
ית דביש קדם יי ויאסף אליו את בני עמון
ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר
התמרים וכנש לותיה ית בני עמון ועמלק
ואזל ומחא ית ישראל ויריתו ית קרתא דיריחו
ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב
ג̇ שמונה עשרה שנה ופלחו בני ישראל ית
עגלון מלכא דמואב תמני עסרי שנין ויזעקו
בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע
ב̇ את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד
ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון
מלך מואב וזעיקו בני ישראל קדם יי ואקים
יי להון פריק ית אהוד בר גרא בר שיבט

בנימין גברא גמיד בידיה דימינא ושדרו
בני ישראל בידיה תקרובתא לעגלון מלכא
ג̇ דמואב ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות
ב̇ גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על
ירך ימינו ועבד ליה אהוד חרבא ולה תרין
פומין גרמידא ארכה וזריז יתה מלרע
ללבושוהי על ירכיה דימינא ויקרב את
המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש
בריא מאד וקריב ית תקרובתא לעגלון
מלכא דמואב ועגלון גבר פטים לחדא
כב ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח
את העם נשאי המנחה והוה כד שיצי לקרבא
ית תקרובתא ושלח ית עמא נטלי תקרובתא
ד̇ והוא שב מן הפסילים אשר את הגלגל ויאמר
ב̇ דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו
מעליו כל העמדים עליו והוא תב מן מחצבא
דעם גלגלא ואמר פתגמא דסתרא אית לי
למללא עמך מלכא ואמר סליק ונפקו מעלוהי
כל דקימין עלוהי ואהוד בא אליו והוא ישב
בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד
ג̇ דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא ואהוד
על לותיה והוא יתיב בעלית בית קיטא דידיה
בלחודוהי ואמר אהוד פתגמא דיי אית לי
למללא עמך וקם מעל כרסיא וישלח אהוד
את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך
ימינו ויתקעה בבטנו ושלח אהוד ית יד

למדיו ב̇ וסימנ̇ ויחגר אותה מתחת למדיו ויחגר דויד ... הפסילים ד̇ מל̇ וסימנ̇ והוא שב והוא עבר והלתי לפסילים הרע ...

והנה איננו ג וסימנ׳ וירא יעקב את פני לבן והנה איננו ויחילו עד בוש והנה איננו פתח ויעבר והנה איננו ... שמונים ו מל׳ וסימנ׳ תנינא

סמאליה ונסיב ית חרבא מעל ירכיה דימינא
ותקעה במעוהי׃ ויבא גם הנצב אחר הלהב
ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב
מבטנו ויצא הפרשדנה׃ ועל אף דסתקא
בתר שננא וטמטם שומנא באפי שננא
ארי לא שלף חרבא ממעוהי ונפק אכליה
שפיך׃ ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות
העליה בעדו ונעל׃ ונפק אהוד לאכסדרא
ואחד בדשי עליתא באפיה ואגף׃ והוא יצא
ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות
ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר המקרה׃
והוא נפק ועבדוהי עלו וחזו והא דשי עליתא
אחידן ואמרו ברם עביד הוא ית צורכיה
באדרון בית קיטא׃ ויחילו עד בוש והנה איננו
פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו
והנה אדניהם נפל ארצה מת׃ ואוריכו עד סגי
והא ליתוהי פתח דשי עליתא ונסיבו ית
מפתחא ופתחו והא רבונהון טריף רמי על
ארעא מית׃ ואהוד נמלט עד התמהמהם
והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה׃
ואהוד אשתיזב עד אתעכביהון והוא עבר
ית מחצביא ואשתיזב לסעירת׃ ויהי בבואו
ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני
ישראל מן ההר והוא לפניהם׃ והוה במיתיה
ותקע בשופרא בטורא דבית אפרים ונחתו
עמיה בני ישראל מן טורא והוא קדמיהון׃

ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם
את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות
הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר׃ ואמר להון
רדופו בתרי ארי מסר יי ית בעלי דבביכון ית
מואבאי בידכון ונחתו בתרוהי ואחדו ית מגזת
ירדנא על מואב ולא שבקו אנש למעבר׃ ויכו
את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל
איש שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש׃ וקטלו
ית מואבאי בעדנא ההוא כעסרא אלפין גברא
כלא אימתן וכל גבר גבר ולא אשתיזב אנש׃ ותכנע
מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ
שמונים שנה׃ ואתברו מואבאי ביומא ההוא
תחות יד אנש ישראל ושדיכת ארעא דישראל
תמנן שנין׃ ואחריו היה שמגר
בן ענת ויך את פלשתים שש מאות איש
במלמד הבקר ויושע גם הוא את ישראל׃
ובתרוהי הוה שמגר בר ענת וקטל ית פלשתאי
שית מאה גברא בפרש תוריא ופרק אף הוא
ית ישראל׃ ויספו בני ישראל 4
לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת׃ ואוסיפו
בני ישראל למעבד דביש קדם יי ואהוד מית׃
וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך
בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת
הגוים׃ ומסרנון יי ביד יבין מלכא דכנען
דמלך בחצור ורב חיליה סיסרא והוא יתיב
בתקוף כרכי עממיא׃ ויצעקו בני ישראל

דמתושלח החיה ותשקט ואהוד ויהי בשמונים שנה ויך דמלכים ואם בגבורות שמונים בהראתו וכל דברי ימים כות במא ויעש מה ס׳

אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ
את בני ישראל בחזקה עשרים שנה׃ וצעיקו
בני ישראל קדם יי ארי תשע מאה רתכין
דברזלא ליה והוא דחק ית בני ישראל בתקפא
עסרין שנין׃ ודבורה אשה
נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל
בעת ההיא׃ ודבורה אתתא נביאתא אתת לפידות
היא דינא ית ישראל בעדנא ההוא׃ והיא ישבת
תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר
אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט׃ והוא
יתבא בקרתה בעטרות דבורה מתפרנסא מן
דילה להדקלין ביריחו פרדיסין ברמתא זיתין
עבדין משח בבקעתא בית שקיא בבית אל
עפר חיור בטור מלכא וסלקין לותה בני ישראל
לדינא׃ ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש
נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל
לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת
אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון׃ ושלחת
וקרת לברק בר אבינעם מקדש דבית נפתלי
ואמרת ליה הלא פקיד יי אלהא דישראל איזיל
ותתנגיד בטורא דתבור ותדבר עמך עסרא
אלפין גברא מבני נפתלי ומבני זבולון׃ ומשכתי
אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא
יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך׃
ואתכיב עלידך לנחלא דקישון ית סיסרא
רב חילא דיבין וית רתכוהי וית משריתיה

ואמסרניה בידך׃ ויאמר אליה ברק אם תלכי
עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך׃
ואמר לה ברק אם תיזלין עמי ואיזיל ואם לא
תיזלין עמי לא איזיל׃ ותאמר הלך אלך
עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך
אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה
את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה׃
ואמרת המיזל איזיל עמך להוד ארי לא תהי
תשבחתך על אורחא דאת אזיל בה ארי ביד
אתתא ימסר יי ית סיסרא וקמת דבורה
ואזלת עם ברק לקדש׃ ויזעק ברק את
זבולן ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת
אלפי איש ותעל עמו דבורה׃ וכנש ברק ית
שיבט זבולון וית שיבט נפתלי לקדש וסליקו
עמיה עסרא אלפין גברא וסליקת עמיה דבורה׃
וחבר הקיני נפרד מבני חבב חתן משה ויט
אהלו עד אלון בצעננים אשר את קדש׃ וחבר
שלמאה אתפרש משלמאי מבני חובב
חמוהי דמשה ופרסיה למשכניה עד מישר
אגניא דעם קדש׃ ויגדו לסיסרא כי עלה
ברק בן אבינעם הר תבור׃ וחויאו לסיסרא
ארי סליק ברק בר אבינעם לטור תבור׃
ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב
ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים
אל נחל קישון׃ וכנש סיסרא ית כל רתכוהי
תשע מאה רתכין דברזלא וית כל עמא דעמיה

המונו ג מל וסימנה׃ ומשכתי אליך אל נחל קישון צחה צמאה פרעה מלך ׃ — ׃ — ׃ ויזעק ד וסימנה׃ ויזעק סיסרא ברק אותי בגבורה ׃ —— ׃

מתקוף כרכי עממיא לנחלא דקישון׃ ותאמר
דברה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה
את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד
ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו׃
ואמרת דבורה לברק קום ארי דין יומא דמסר
יי׳ ית סיסרא בידך הלא מלאכא דיי׳ נפיק
לאצלחא קדמך ונחת ברק מטורא דתבור
ועסרא אלפין גברא בתרוהי׃ ויהם יהוה את
סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי
חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה
וינס ברגליו׃ ותבר יי׳ ית סיסרא וית כל
רתיכיא וית כל משריתא לפתגם דחרב קדם
ברק ונחת סיסרא מעל רתיכא ואפך ברגלוהי׃
וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד
חרשת הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב
לא נשאר עד אחד׃ וברק רדף בתר רתיכא
ובתר משריתא עד תקוף כרכי עממיא
ואתקטלא כל משרית סיסרא לפתגם דחרב
לא אשתאר עד חד׃ וסיסרא נס ברגליו אל
אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין
מלך חצור ובין בית חבר הקיני׃ וסיסרא
אפך ברגלוהי למשכנא דיעל אתת חבר
שלמאה ארי שלמא בין יבין מלכא דחצור
ובין בית חבר שלמאה׃ ותצא יעל לקראת
סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי
אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה׃

ונפקת יעל לקדמות סיסרא ואמרת זור רבוני
זור לותי לא תדחל וזר לותה למשכנא וכסיתיה
בגונכא׃ ויאמר אליה השקיני נא מעט מים
כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו
ותכסהו׃ ואמר לה אשקיני כען זעיר מיא ארי
צחי אנא למשתי ופתחת ית נודא דחלבא
ואשקיתיה וכסיתיה׃ ויאמר אליה עמד פתח
האהל והיה אם איש יבוא ושאלך ואמר היש
פה איש ואמרת אין׃ ואמר לה קומי בתרע
משכנא ויהי אם אנש ייתי וישאלניך ויימר
האית כא גברא ותימרין לא׃ ותקח יעל אשת
חבר את יתד האהל ותשם את המקבת בידה
ותבוא אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו
ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת׃ ונסיבת
יעל אתת חבר ית סכת משכנא ושויאת ית
ארזפתא בידה ועלת לותיה ברז ונקשת ית
סכתא בצדעיה ונעצת בארעא והוא דמוך
ואשתלהי ומית׃ והנה ברק רדף את סיסרא
ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את
האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה
סיסרא נפל מת והיתד ברקתו׃ והא ברק רדיף
ית סיסרא ונפקת יעל לקדמותיה ואמרת ליה
איתא ואחזינך ית גברא דאת בעי ועל לותה
והא סיסרא רמי מית וסכתא נעיצא בצדעיה׃
ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען
לפני בני ישראל׃ ותבר יי׳ ביומא ההוא ית

האהלה ח׳ וסימנה׳ וימהר ויביאה ויצא כצאת כבוא וישארו טמונה יעל׳ —׳ ויכנע ב׳ ריש פ״ס וסימנה׳ את יבין ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עוזר׳׳

בצעדך ב וסימנה משדה אדום בישימון המתנדבים ב וסימנה בעם ויברכו ·· ושרי ב ריש פיס וסימנה אשת בישששכר ·· וברק ג וסימנה ותשר

יבין מלכא דכנען קדם בני ישראל ותלך יד בני
ישראל הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד
אשר הכריתו את יבין מלך כנען ואזלת יד
בני ישראל אזלא ותקפא על יבין מלכא דכנען
עד דשיציאו ית יבין מלכא דכנען׃

ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא
לאמר׃ בפרע פרעות בישראל
בהתנדב עם ברכו יהוה׃
שמעו מלכים האזינו רזנים
אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר ליהוה
אלהי ישראל׃ יהוה בצאתך
משעיר בצעדך משדה אדום ארץ
רעשה גם שמים נטפו גם עבים
נטפו מים׃ הרים נזלו מפני יהוה
זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל׃
בימי שמגר בן ענת בימי יעל
חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו
ארחות עקלקלות׃ חדלו פרזון בישראל
חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי
אם בישראל׃ יבחר אלהים
חדשים אז לחם שערים מגן
אם יראה ורמח בארבעים אלף
בישראל׃ לבי לחוקקי ישראל המתנדבים
בעם ברכו יהוה׃ רכבי אתנות צחרות
ישבי על מדין והלכי על דרך שיחו׃

מקול מחצצים בין משאבים שם
יתנו צדקות יהוה צדקת פרזנו
בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה׃
עורי עורי דבורה עורי עורי
דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן
אבינעם׃ אז ירד שריד לאדירים
עם יהוה ירד לי בגבורים׃
מני אפרים שרשם בעמלק
אחריך בנימין בעממיך מני מכיר
ירדו מחקקים ומזבולן משכים
בשבט ספר׃ ושרי ביששכר עם
דברה ויששכר כן ברק בעמק
שלח ברגליו בפלגות ראובן גדלים
חקקי לב׃ למה ישבת בין המשפתים
לשמע שרקות עדרים לפלגות
ראובן גדולים חקרי לב׃ גלעד
בעבר הירדן שכן ודן למה יגור
אניות אשר ישב לחוף ימים
ועל מפרציו ישכון׃ זבלון עם חרף
נפשו למות ונפתלי על
מרומי שדה׃ באו מלכים נלחמו
אז נלחמו מלכי כנען בתענך
על מי מגדו בצע כסף לא לקחו׃
מן שמים נלחמו הכוכבים
ממסלותם נלחמו עם סיסרא׃
נחל קישון גרפם נחל

וברק רדף וברק ממרדתו יהלך ·· שלח ג ב פת ו א קמ וסימנה כי שלח ברשת בעמק שלח וצירבגוים ·· על דרך ה וסימנה שיחו אלמנותה וישרנה הפרות

קדומים נחל קישון   תדרכי נפשי עז׃
אז   הלמו עקבי סוס   מדהרות
דהרות אביריו   אורו מרוז אמר
מלאך   יהוה ארו ארור   ישביה
כי לא באו לעזרת   יהוה לעזרת יהוה
בגבורים׃   תברך מנשים   יעל
אשת חבר הקיני   מנשים באהל
תברך׃   מים שאל חלב   נתנה
בספל אדירים   הקריבה חמאה׃
ידה   ליתד תשלחנה   וימינה
להלמות עמלים   והלמה סיסרא
מחקה   ראשו ומחצה וחלפה   רקתו׃
בין רגליה כרע   נפל שכב בין רגליה
כרע   נפל באשר כרע   שם
נפל שדוד׃   בעד החלון נשקפה
ותיבב אם   סיסרא בעד   האשנב
מדוע בשש רכבו   לבוא מדוע
אחרו   פעמי מרכבותיו׃   חכמות
שרותיה תעניה   אף היא תשיב אמריה
לה׃   הלא ימצאו יחלקו   שלל
רחם רחמתים   לראש גבר שלל
צבעים   לסיסרא שלל   צבעים
רקמה צבע   רקמתים לצוארי
שלל׃   כן יאבדו כל אויביך   יהוה
ואהביו כצאת   השמש בגבורתו
ותשקט   הארץ ארבעים   שנה׃

ותשר

ושבחת דבורה וברק בר אבינעם בעדנא ההוא
למימר׃ כד מרדו בית ישראל באוריתא
אתו עליהון עממיא וטרדונון מקרויהון וכד
תבו למעבד אוריתא אתגברו אנון על בעלי
דבביהון תריכונון מעל תחום ארעא דישראל
בכין על פורענות תבר סיסרא ומשריתיה
ועל נסא ופרקנא דאתעביד לישראל דתבו
חכימיא למתב בבתי כנישתא בריש גלי
ולאלפא ית עמא פתגמי אוריתא בכין בריכו
ואודי קדם יי׃ שמעו מלכיא אציתו
שלטוניא אמרה דבורה בנבואה קדם יי אנא
משבחא מודיא ומברכא קדם יי אלהא דישראל׃
אוריתך דיהבת להון לישראל כד עברין עלה
שלטין בהון [illegible] וכד תייבין לה מתגברין
אנון על בעלי דבביהון יי ביום אתגליותך
למתנה מסעיר בהופעות יקרך על תחומי
ארום ארעא זעת אף שמיא מכו אף ענניא
נגדו מטרא׃ טוריא זעו מן קדם יי דין סיני
אתרגיגת סליק [illegible] נא דאתונא מן קדם
[illegible] יי אלהא דישראל׃ כד חבו
ביומי שמגר בר ענת ביומי יעל פסקו עדי
אורחן דהוו מהלכין בשבילי אתבו למהוי
אזלין באורחן מגנבן׃ חרובא קרוי פצחיא
דהוא יתבן בארעא דישראל צדיאה ואטלטלו
דיריהון עד דאשתלחית אנא דבורה אשתלחית

לא אתנביאה בגו בית ישראל: כד אתרעיאו בית
ישראל למפלח לטעותא חדתן דמקריבא אתעבידא
דלא אתעסקו בהון אבהתהון אתו עליהון
עממיא וטרדונון מקרויהון וכדו דתבו
לאוריתא לא יכילו להון דכד אתא עליהון
סנאה ועמיה אחדי תריסין ורמחין בארבעין
אלפין רישי משרין לא יכילו לאגחא קרבא
בישראל: אמרא דבורה בנבואה אנא שליחא
לשבחא לספרי ישראל דכד הות עקתא ההיא
לא פסקו מלמדרש באוריתא וכדין יאי להון
דיתבין בבתי כנישתא בריש גלי ומלפין ית
עמא פ[illegible] ומברכין ומודן קדם יי:
דהוו מבטלין עסקיהון רכבין על אתנן
דחשיכן במיני צירין ומהלכין בכל תחום
ארעא [illegible]ישראל ומתכנשין למתב על דינא
יהון אזלין באורחתהון ומשתען על גבורן
דאתעבידא להון: מאתר דהוו אנסין להון
ונסבין מא דבידהון בית מתובת מוכסין ומכונת
לסטין על גובין בית שק[illegible]א תמן יודון
על זכותא דיי על זכו[illegible] יתיב בקרוי
פצחיא בארעא דישראל בכין נחתו מכרכי
תקפא למתב בקרוי פצחיא עמיה דיי:
שבחי שבחי דבורה שבחי ואודא מלילי
תשבחא קום ברק ושבי שבין בר אבינעם:
בכין נחית חד ממשריתא דישראל ותבר
תקוף גברי עממיא הא לא מגבורא הות דא

אלהין יי תבר קדם עמיה תקוף גברי סנאיהון:
מדבית אפרים קם יהושע בר נון קדמותא
אגיח קרבא בדבית עמלק בתרוהי קם מלכא
שאול מדבית בנימין קטיל ית דבית עמלק
ואגיח קרבא בשאר עממיא מדבית מכיר
נחתו מרשמין בקרבא ומשיבט זבולון כתבין
בקלמוס דספר: ורברבי יששכר משתמעין
למלי דבורה ושאר שבטא דיששכר משמשין
קדם ברק משתלחין בקרוי מישרא לכל אתר
דצריך להתמן בתשלחתיה לזרעית ראובן
סגיאין נכלי לבא: למא תבתון משרית
קרבא למתב בין תחומיא למשמע בסורא
למדע אילא משרי נצחא למהוי עמהון דין
כשר לכון למעבד דבית ראובן הלא ידעתון
דקדמוהי גלין מחשבת לבא: דבית גלעד
בעברא דירדנא שרו ודבית דן גזו עברו ית
ירדנא שויאו נכסיהון בספינא דבית אשר
על ספר ימא שרו קרוי עממיא דפגרו תנו
בנונין ויתיבו בהון: דבית זבולון לקביל
עממיא דגדיפו מסרו נפשהון לקטלא אנון
ודבית נפתלי ישבחונון כל יתבי ארעא:
אתו מלכיא אגיחו קרבא בכין אגיחו מלכי
כנען בתענך הוו שרן ומטן על מי מגדו
ממון דכסף לא קבילו: מן שמיא אתגח
עמהון קרבא מאתר דנפקין כוכביא מכבשי
דביריהון תמן אתגח קרבא עם סיסרא:

נחלא דקישון תברינון נחלא דאתעבידו ביה
נסין וגבורן לישראל מלקדמין הוא נחלא
קישון תמן דושישת נפשי קטילי גבריהון
בתקוף: בכין אשתלפא טפרי סוסותהון
פנוכא דהוה מפניך קדם רתכי גברוהי:
לוטו מרוז אמר נביא דייי לוטו ותברו ית
יתבהא ארי לא אתו לסעודן עמיה דייי לסעודן
עמא דייי כד אגיח קרבא בגבריא: תתברך
מברכת נשיא טבתא יעל אתת חבר שלמאה
כחדא מנשיא דמשמשין בבתי מדרשין
תתברך: מיא שאיל יתה חלבא אשקיאת
יתיה למדע אסאת רעיונוהי עלוהי כפיילי
גבריא קריבת לקדמוהי שמן דגבנין:
ידה לסכתא אושיטת וימינה לארזפתא
למתבר רשיעין ואנוסין מחתיה לסיסרא
תברת רישיה פעת מוחיה אעברת בצדעיה:
בין רגלהא כרע נפל שכיב בין רגלהא
כרע נפל באתר דכרע תמן נפל בזיזא סיסרא:
מן חרכא אסתכיאת ומדיקא אמיה דסיסרא
מביניא עייתא אמרא מדין אוחרא רתכוהי
דכרי למיתי מדין אתעכבו רהטיא דהוו
מיתן ליה אגרת נצחנין: חכימת פרסתויהא
עניין לה אף היא כחכמתה מתיבא למימרה:
הלא מדמשכחין מפלגין בזתא יהבין גבר
וביתיה לכל חד וחד בזא סגי קדם סיסרא בזת
ציורי צבענין על צורי נכסי עתיריא ומני

חמודא קדם גברוהי דבזו: כסיסרא כן ייבדון
כל סנאי עמך ייי ורחמוהי יהון עתידין
לאזהרא בזיהור יקריה על חד תלת מאה
ארבעין ותלתא כמפק שמשא בגבורתיה
ושדיכת ארעא דישראל ארבעין שנין:
ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה
ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים: ועבדו בני
ישראל דביש קדם ייי ומסרנון ייי ביד מדינאי
שבע שנין: ותעז יד מדין על ישראל מפני
מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות ואשר
בהרים ואת המערות ואת המצדות: ותקיפת
יד מדינאי על ישראל מן קדם [illegible] עבדו
להון בני ישראל ית מטמוריתא דבטוריא וית
מערתא וית מצדתא: והיה אם זרע ישראל
ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו: והוי
כד זרע ישראל וסלקין מדינאי ועמלקאי ובני
מדנחא וסלקין עליהון: ויחנו עליהם וישחיתו
את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו
מחיה בישראל [illegible]שה ושור וחמור: ושרן
עליהון ומחבלין ית עללתא דארעא עד
מעלנא דעזה ולא משארין מזון לקימא
נפש בישראל ואמר ותור וחמר: כי הם
ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה לרב ובאו
והם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ
לשחתה: ארי אנון וגיתיהון סלקין ומשכניהון
ואתן כמסת גובא לסגי ולהון ולגמליהון לית

ל מנין ועלין בארעא לחבלותה׃ וידל ישראל
מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה׃
ומאך ישראל לחדא מן קדם מדינאי וזעיקו בני
ב ישראל קדם ײ׃ ויהי כי זעקו בני
בטעמ׳ בספ ישראל אל יהוה על אדות מדין׃ והוה כד זעיקו
בני ישראל קדם ײ על עיסק מדינאי׃ וישלח
יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם
כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם
ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים׃ ושלח
ײ גברא נביא לות בני ישראל ואמר להון כדנן
אמר ײ אלהא דישראל אנא אסיקית יתכון
ממצרים ואפיקית יתכון מבית עבדותא׃
ג ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם
ב ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם׃
חס ושיזיבית יתכון מידא דמצראי ומיד כל
ו׳ מ״ל דחקיכון ותריכית יתהון מן קדמיכון ויהבית
לכון ית ארעהון׃ ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם
י מ״ל לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים
בארצם ולא שמעתם בקולי׃ ואמרית לכון
אנא ײ אלהכון לא תדחלון ית טעות אמוראי
דאתון יתבין בארעהון ולא קבילתון למימרי׃
ויבא מלאך יהוה וישב תחת
ג האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי
ל ל ל ל וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני מדין׃
ואתא מלאכא דײ ויתיב תחות בטמא דבעפרה
דליואש אבוהי דעזר וגדעון בריה חביט

חטין במעצרתא לערקא מן קדם מדינאי׃
ב וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך
גבור החיל׃ ואתחזי ליה מלאכא דײ ואמר
ליה מימרא דײ בסעדך גבר חילא׃ ויאמר
ל ז אליו גדעון בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה
ג מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותיו אשר
ב ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים
העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו בכף
מדין׃ ואמר ליה גדעון בבעו רבוני ואית
שכינתא דײ בסעדנא ולמא ערענא כל
אלין ואן כל פרישותיה דאשתעיאו לנא
אבהתנא למימר הלא ממצרים אסקנא ײ
וכען רטשנא ײ ומסרנא ביד מדינאי׃ ויפן
ב אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את
ישראל מכף מדין הלא שלחתיך׃ ואתפני
לותיה ײ ואמר איזיל בחילך דין ותפרוק
ית ישראל מידא דמדינאי הלא שלחתך׃
ח ז ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל
ו׳ ובמה הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית
אכפר אבי׃ ואמר ליה בבעו ײ במא אפרוק ית
ישראל הא זרעיתי זעירא בשבטא דמנשה
ואנא חלש בבית אבא׃ ויאמר אליו יהוה
ה כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש אחד׃
בטעמ׳ ואמר ליה ײ ארי יהי מימרי בסעדך
בתין ותקטול ית מדינאי כגברא חד׃ ויאמר אליו
אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות

במה ח קמצ וסימנה׳ אדע אושיע היתה אמתנו וחב אקדם אהבתי הוגעתם׃ — מצאתנו ג וסימנה׳ התלאה ולמה מצאתנו אל ימעטו׃ —

ויוצא יב׳ מל׳ וסימנ׳ החוצה העבד שלום יוקף המחנה האלה משם פתח יי׳ לקולתתו וחבר יהוידע דדברי ימים ימתו כבס׳ — המעוז ב׳ וסימנ׳

שאתה מדבר עמי׃ ואמר ליה אם כען אשכחית
רחמין בעינך ותעביד לי את דאת ממליל
עמי׃ אל נא תמש מזה עד באי אליך והצאתי
את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב
עד שובך׃ לא כען תעדי מכא עד מיתאי לותך
ואפיק ית תקרבתי ואנח קדמך ואמר אנא
אוריך עד דתתוב׃ וגדעון בא ויעש גדי עזים
ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל והמרק
שם בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש׃
וגדעון אתא ועבד גדיא בר עזי ומכילתא
דקמחא אפא פטיר בסרא שוי בסלא ותבשילא
שוי בקדרא ואפיק לותיה לתחות בטמא וקריב׃
ויאמר אליו מלאך האלהים קח את הבשר
ואת המצות והנח אל הסלע הלז ואת המרק
שפוך ויעש כן׃ ואמר ליה מלאכא דיי׳ סב
ית בסרא וית פטירא ואחית לכיפא דיכי וית
תבשילא שפוך ועבד כן׃ וישלח מלאך יהוה
את קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר
ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר
ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו׃ ואושיט
מלאכא דיי׳ ית ריש שוטיתא דבידיה וקריב
בבסרא ובפטירא וסליקת אישתא מן טנרא
ואכלת ית בסרא וית פטירא ומלאכא דיי׳
אסתלק מלקביל עינוהי׃ וירא גדעון כי מלאך
יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כי על
כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים׃ וחזא גדעון

ובנית מזבח ליי׳ אלהיך על ראש המעוז המקדש המעוז ב׳ — ב׳ ח׳

ארי מלאכא דיי׳ הוא ואמר גדעון בבעו יי׳ אלהים
ארי על כן חזיתי מלאכא דיי׳ אפין באפין׃ ויאמר
לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות׃ ואמר ליה
יי׳ שלם לך לא תדחל לא תמות׃ ויבן שם גדעון
מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה
עודנו בעפרת אבי העזרי׃ ובנא תמן גדעון
מדבחא קדם יי׳ ופלח עלוהי קדם יי׳ דעבד
ליה שלמא עד יומא הדין עד כען איתוהי
בעפרא דאבוהי דעזר׃ ויהי
בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור
אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת
את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה
אשר עליו תכרת׃ והוה בליליא ההוא ואמר
ליה יי׳ סב ית תור בר תורי דלאבוך ותורא תנינא
דאתפטים שבע שנין ותפגר ית איגורא דבעלא
דלאבוך וית אשירתא דעלוהי תקוץ׃ ובנית
מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה
במערכה ולקחת את הפר השני והעלית
עלה בעצי האשרה אשר תכרת׃ ותבני מדבחא
קדם יי׳ אלהך על ריש תקפא הדין בסדרא ותסב
ית תורא תנינא ותסיק עלתא באעי אשירתא
דתקוץ׃ ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו
ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא
את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם
ויעש לילה׃ ודבר גדעון עסרא גברין מעבדוהי
ועבד כמא דמליל עמיה יי׳ והוה מדדחיל

והעלית ג׳ וסימנ׳ והעלית עולות עולה את ירמיהו —

מן בית אבוהי ומן אנשי קרתא מלמעבד ביממא
ועבד בליליא׃ וישכימו אנשי העיר בבקר והנה
נתץ מזבח הבעל והאשרה אשר עליו כרתה
ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי׃ ואקדימו
אנשי קרתא בצפרא והא מתרע איגורא דבעלא
ואשירתא דעלוהי קציצא וית תורא תנינא
מסק על מדבחא דבני׃ ויאמרו איש אל רעהו
מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו
גדעון בן יואש עשה הדבר הזה׃ ואמרו גבר
לחבריה מן עבד פתגמא הדין ותבעו ובעו
ואמרו גדעון בר יואש עבד פתגמא הדין׃
ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך
וימת כי נתץ את מזבח הבעל וכי כרת
האשרה אשר עליו׃ ואמרו אנשי קרתא
ליואש אפיק ית ברך ויתקטיל ארי תרע ית
איגורא דבעלא וארי קץ אשירתא דעלוהי׃
ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם
תריבון לבעל אם אתם תושיעון אותו אשר
ירב לו יומת עד הבקר אם אלהים הוא ירב
לו כי נתץ את מזבחו׃ ואמר יואש לכל דקמו
עלוהי האתון תתפרעון לבעלא אם אתון
תפרקון יתיה דיתפרע ליה יתקטיל ברם
ארכא יהיב ליה עד צפרא אם צרוך איתוהי
יתפרע ליה בעלא ארי תרע ית איגוריה׃
ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו
הבעל כי נתץ את מזבחו׃ וקרא ליה ביומא ההוא

הוצא ה׳ וסימנ׳ לוט המקלל יואש מיטיבים המלחמה

ירבעל למימר יתפרע ליה בעלא ארי תרע
ית איגוריה׃ וכל מדין ועמלק ובני
קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל׃
וכל מדינאי ועמלקאי ובני מדנחא אתכנשו
כחדא ועברו ושרו במישר יזרעאל׃ ורוח
יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק
אביעזר אחריו׃ ורוח גבורא מן קדם יי׳ לבישת
ית גדעון ותקע בשופרא ואתכניש אנש
אביעזר בתרוהי׃ ומלאכים שלח בכל מנשה
ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר
ובזבלון ובנפתלי ויעלו לקראתם׃ ואזגדין
שלח בכל שבטא דמנשה ואתכנשו אף אנון
בתרוהי ואזגדין שלח בשיבטא אשר ובשיבט
זבולון ובשיבט נפתלי וסליקו לקדמותהון׃
ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך מושיע
בידי את ישראל כאשר דברת׃ ואמר גדעון
קדם יי׳ אם איתך פריק בידי ית ישראל כמא
דמלילתא׃ הנה אנכי מציג את גזת הצמר
בגרן אם טל יהיה על הגזה לבדה ועל כל
הארץ חרב וידעתי כי תושיע בידי את ישראל
כאשר דברת׃ הא אנא מחית ית גזתא דעמרא
בבית אדרי אם טלא יהוי על גזתא בלחודה
ועל כל ארעא יובשא ואדע ארי תפרוק בידי
ית ישראל כמא דמלילתא׃ ויהי כן וישכם
ממחרת ויזר את הגזה וימץ טל מן הגזה
מלוא הספל מים׃ והוה כן ואקדים ביומא

ורוח צ׳ ג׳ וסימנ׳ את גדעון סרה מעם לבשה את עמשא

דבתרוהי ועצר ית גזתא ונפק טלא מן גזתא
מלי לקנא מיא ויאמר גדעון אל האלהים
אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה נא
רק הפעם בגזה יהי נא חרב אל הגזה לבדה
ועל כל הארץ יהיה טל ואמר גדעון קדם יי
לא יתקף רגזך בי ואמליל ברם זמנא הדא
אנסי כען לחוד זמנא בגזתא יהי כען יבשא
על גזתא בלחודה ועל כל ארעא יהי טלא
ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי חרב אל הגזה
לבדה ועל כל הארץ היה טל ועבד יי כן
בליליא ההוא והוה יובשא על גזתא בלחודה
ועל כל ארעא הוה טלא וישכם
ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו
על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון
מגבעת המורה בעמק ואקדים ירבעל הוא
גדעון וכל עמא דעמיה ושרו על עין חרוד
ומשרית מדינאי שריא לקבליה מצפונא
מגבעתא דמסתכיא למישרא
ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך
מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל
לאמר ידי הושיעה לי ואמר יי לגדעון
סגי עמא דעמך מלממסר ית מדינאי בידהון
דלמא יתרברבון קדמי ישראל למימר ידנא
פרקת לנא ועתה קרא נא באזני העם לאמר
מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב
מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים

נשארו וכען אכלי כען קדם עמא למימר מן
דדחיל ודע יתוב ויתבחר מטורא דגלעד ותב
מן עמא עסרין ותרין אלפין ועסרא אלפין
אשתארו ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב
הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה
אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך
וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא
ילך ואמר יי לגדעון עוד כען עמא סגי אחית
יתהון למיא ואבחרנון לך תמן ויהי דאימר
לך דין ייזיל עמך הוא ייזיל עמך וכל דאימר
לך דין לא ייזיל עמך הוא לא ייזיל ויורד את
העם אל המים ויאמר יהוה אל גדעון כל
אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק
הכלב תציג אתו לבד וכל אשר יכרע על
ברכיו לשתות ואחית ית עמא למיא ואמר
יי לגדעון כל דילחיך בלישניה מן מיא
כמא דמלחיך כלבא תקים יתיה בלחודוהי
וכל דכרע על ברכוהי למשתי ויהי מספר
המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש
וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים
והוה מנין דשדרין בידיהון לפומהון תלת מאה
גברא וכל שאר עמא כרעו על ברכיהון
למשתי מיא ויאמר יהוה
אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים
אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל
העם ילכו איש למקומו ואמר יי לגדעון

ויעש להים ו׳ וסימנ׳ הרקיע המארת חית הארץ בן בלילה ... מחתי ג׳ וסימנ׳ אותה את מדין את נחלתי ... הורד ג׳ וסימ׳ עריך אל המים אהים

בתלת מאה גברא דשלן אפרוק יתכון ואמסר
ית מדינאי בידך וכל עמא יזלון גבר לאתריה
ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתיהם
ואת כל איש ישראל שלח איש לאהליו
ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין
היה לו מתחת בעמק ונסיבו ית זוודי עמא
בידהון וית שופריהון וית כל אנש ישראל
שלח גבר לקרווהי ובתלת מאה גברא אתקיף
ומשרית מדינאי שריא לקבליה משפולי
מישרא׃ ויהי בלילה ההוא
ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתיו
בידך׃ והוה בליליא ההוא ואמר ליה יי קום
חות במשריתא ארי מסרתנון בידך׃ ואם
ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל
המחנה׃ ואם דחיל את למיחת חות את ופורה
עולימך למשריתא׃ ושמעת מה ידברו
ואחר תחזקנה ידיך וירדת במחנה וירד הוא
ופרה נערו אל קצה החמשים אשר במחנה׃
ותשמע מא דימללון ובתר כן יתקפן ידך
ותיחות במשריתא ונחת הוא ופורה עולימיה
לסטר מזרזיא דבמשריתא׃ ומדין ועמלק
וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב
ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים
לרב׃ ומדינאי ועמלקאי וכל בני מדנחא
רמן במישרא כגובא לסגי ולגמליהון
לית מנין כחלא דעל כיף ימא לסגי׃ ויבא

גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר
הנה חלום חלמתי והנה צלול לחם שערים
מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו
ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל׃ ואתא
גדעון והא גברא משתעי לחבריה חלמא
ואמר הא חלמא חלמית והא חרר דלחים
סעורין מתהפיך במשרית מדינאי ואתא
עד משכנא ומחהי ונפל והפכיה לעילא
ונפל משכנא׃ ויען רעהו ויאמר אין זאת
בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל
נתן האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה׃
ואתיב חבריה ואמר לית דא אלהין חרבא
דגדעון בר יואש אנש ישראל מסר יי בידיה
ית מדינאי וית כל משריתא׃
ויהי כשמע גדעון את מספר החלום ואת
שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל
ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה
מדין׃ והוה כד שמע גדעון ית שועית חלמא
וית פשריה ואודי ותב למשריתא דישראל
ואמר קומו ארי מסר יי בידכון ית משרית
מדינאי׃ ויחץ את שלש מאות האיש שלשה
ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים
ולפדים בתוך הכדים׃ ופליג ית תלת מאה
גברא תלת משרין ויהב שופריא ביד כלהון
וכדין ריקנין ובעוריא בגו כדיא׃ ויאמר
אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא

וכל בנ׳ ו׳ וסימנ׳ אהרן אלעזר יהושע ומדין שלמה ראים ׃ שברו ב׳ וסימנ׳ ואת כשמע את מספר החלום ׃ ויחץ ג׳ וסימ׳ העם הילדים שלש

בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשון:
ואמר להון מני תחזון וכן תעבדון והא אנא
אתי בסיפי משריתא ויהי כמא דאעביד כן
תעבדון: ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר
אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות
כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון: ואתקע
בשופרא אנא וכל דעמי ותתקעון בשופרא
אף אתון סחרנות כל משריתא ותימרון
חרבא מן קדם יי׳ ונצחנא על ידי גדעון:
ויבא גדעון ומאה איש אשר
אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה
אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות
ונפוץ הכדים אשר בידם: ואתא גדעון ומאה
גברא דעמיה בסיפי משריתא בריש מטרתא
מציעיתא ברם אקמא אקימו ית נטריא ותקעו
בשופריא ונפצו כדיא דבידיהון: ויתקעו
שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים
ויחזיקו ביד שמאלם בלפידים וביד ימינם
השפרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון:
ותקעו תלת משרין בשופריא ותברו כדיא
ואתקיפו ביד סמאלהון בבעוריא וביד ימינהון
שופריא למתקע ואמרו חרבא מן קדם יי׳
ונצחנא על ידי גדעון ויעמדו איש תחתיו
סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו וינוסו:
וקמו גבר באתריה סחור סחור למשריתא
ורהטות כל משריתא ויבבו ואפכו: ויתקעו

שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב
איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד
בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה
על טבת: ותקעו תלת מאה שופריא ושוי יי׳
ית חרבא גבר בחבריה ובכל משריתא ואפכת
משריתא עד בית שטא לצרירת עד בית
מישר מחולה על טבת: ויצעק
איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה
וירדפו אחרי מדין: ואתכניש אנש ישראל
משיבט נפתלי ומן שיבט אשר ומן כל שבטא
דמנשה ורדפו בתר מדינאי: ומלאכים שלח
גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת
מדין ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת
הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים
עד בית ברה ואת הירדן: ואזגדין שלח גדעון
בכל טורא דבית אפרים למימר חותו לקדמות
מדינאי ואחודו עליהון ית מגזתא עד בית
ברה וית ירדנא ואתכניש כל אנש אפרים
ואחדו ית מגזתא עד בית ברה וית ירדנא:
וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב
ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב הרגו
ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש עורב
וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן: ואחדו
תרין רברבי מדין ית עורב וית זאב וקטלו
ית עורב בשקיף עורב וית זאב קטלו במישר
זאב ורדפו בתר מדינאי וריש עורב וזאב

הקימו ה׳ וסימנה׳ גדעון בחונין ונתתי את האנשים כי הקימו ׳ ־׳ שמואלים ב׳ בלישנה׳ ב׳ חס ו׳ מל׳ וסימנה׳ מימינם ומש׳ ב׳ בו ויחזיקו מל׳

רפתה ב׳ וסימנ׳ רפתה רוחם דמשק׳ — רוחם ג׳ וסימנ׳ אז רפתה רוחם אחר רוחם תוסף רוחם יגועון׳ — עללות צ׳ ב׳ ל׳ וסימנ׳ הלוא טוב

8

איתיאו להות גדעון מעברא לירדנא׃ ויאמרו
אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו
לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין
ויריבון אתו בחזקה׃ ואמרו ליה אנש אפרים
מא פתגמא הדין עבדת לנא בדיל מא לא
קריתא לנא כד אזלתא לאגחא קרבא במדינאי
ודינין עמיה בתקוף׃ ויאמר אליהם מה
עשיתי עתה ככם הלא טוב עללות אפרים
מבציר אביעזר׃ ואמר להון מא עבדית
כען כותכון הלא טב חלשיא דבית אפרים
מתקפא דבית אביעזר׃ בידכם נתן האלהים
את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי
עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו
הדבר הזה׃ בידכון מסר יי׳ ית רברבי מדין
ית עורב וית זאב ומא יכילית למעבד כותכון
בכין נחת רוחהון מניה כמללותיה פתגמא
הדין׃ ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש
מאות האיש אשר אתו עיפים ורדפים׃ ואתא
גדעון לירדנא עבר הוא ותלת מאה גברא
דעמיה כד משלהין ורדפין׃ ויאמר לאנשי
סכות תנו נא ככרות לחם לעם אשר ברגלי
כי עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע
מלכי מדין׃ ואמר לאנשי סכות הבו כען
פתא דלחמא לעמא דעמי ארי משלהין אנון
ואנא רדיף בתר זבח וצלמנע מלכי מדין׃
ויאמר שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה

בידך כי נתן לצבאך לחם׃ ואמרו רברבי
סכות הכא לו זבח וצלמנע כען מסירין בידך
ארי נתין לחילך לחמא׃ ויאמר גדעון לכן
בתת יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ודשתי
את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים׃
ואמר גדעון בכין כד ימסר יי׳ ית זבח וית
צלמנע בידי ואדוש ית בסרכון על כובי
מדברא ועל ברקניא׃ ויעל משם פנואל
וידבר אליהם כזאת ויענו אתו אנשי פנואל
כאשר ענו אנשי סכות׃ וסליק מתמן לפנואל
ומליל עמהון כהדא ואתיבו יתיה אנש פנואל
כמא דאתיבו אנשי סכות׃ ויאמר גם לאנשי
פנואל לאמר בשובי בשלום אתץ את המגדל
הזה׃ ואמר אף לאנשי פנואל למימר כד אתוב
בשלם אתרע ית מגדלא הדין׃
וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם
כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה
בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש
שלף חרב׃ וזבח וצלמנע בקרקר ומשריתהון
עמהון כחמשת עסר אלפין כל דאשתארו
מכל משרית בני מדנחא ודאתקטלו מאה
ועסרין אלפין גברא שלפי סיפא׃ ויעל
גדעון דרך השכוני באהלים מקדם לנבח
ויגבהה ויך את המחנה והמחנה היה בטח׃
וסליק גדעון באורח משרית ערוער דשרן
בשכונין במדברא ממדנחא לנבח ורמתא

עללות כת׳ אללי מעללות כת׳ — יכלתי ג׳ וחס וסימנ׳ נפתולי אלהים נפתלתי ומה יכלתי השיגוע עונותי — הברקנים ב׳ וסימנ׳ ודשתי וידע בהם

ומחא ית משריתא ומשריתא שריא לרחצן
וינוסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד
את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל
המחנה החריד: ואפכו זבח וצלמנע ורדף
בתריהון ואחד ית תרין מלכי מדין ית זבח
וית צלמנע וכל משריתא אזיע: וישב גדעון
בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס: ותב
גדעון בר יואש מן קרבא עד לא מיעל שמשא:
וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו
את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש:
ואחד עולימא מאנשי סכות ושאיליה וכתב
ליה ית רברבי סכות וית סבהא שבעין ושבעה
גברא: ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח
וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח
וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים
לחם: ואתא לות אנשי סכות ואמר הא זבח
וצלמנע דחסדתון יתי למימר הא כאלו
זבח וצלמנע כען מסירין בידך ארי נתן
לעבדך דמשלהן לחמא: ויקח את זקני העיר
ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם
את אנשי סכות: ודבר ית סבי קרתא וית
כובי מדברא וית ברקניא ודרך עליהון ית
אנשי סכות: ואת מגדל פנואל נתץ ויהרג את
אנשי העיר: וית מגדל פנואל תרע וקטל ית
אנשי קרתא: ויאמר אל זבח ואל צלמנע
איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו

כמוך כמוהם אחד כתאר בני המלך: ואמר
לזבח ולצלמנע איכא גבריא דקטלתון בתבור
ואמרו כותך כין אתון חד מנהון כחזוא דבני
מלכא: ויאמר אחי בני אמי הם חי יהוה לו
החיתם אותם לא הרגתי אתכם: ואמר אחי בני
אמא אנון קיים הוא יי אלו קיימתון יתהון
לא קטילית יתכון: ויאמר ליתר בכורו קום
הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי
עודנו נער: ואמר ליתר בכריה קום קטול יתהון
ולא שלף עולימא חרביה ארי דחיל ארי עד
כען יניק: ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע
בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את
זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנים אשר
בצוארי גמליהם: ואמר זבח וצלמנע קום
את ושלוט בנא ארי כגברא כין גבורתיה וקם
גדעון וקטל ית זבח וית צלמנע ונסיב ית
ענקיא דבצורי גמליהון: ויאמרו
איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה
גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין
ואמרו אנש ישראל לגדעון מלוך עלנא אף
את אף בנך אף בר ברך ארי פרקתנא מיד
מדינאי: ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני
בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם:
ואמר להון גדעון לא אמלוך אנא עליכון
ולא ימלוך ברי עליכון יי ימלוך עליכון: ויאמר
אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו לי

ולגדעון ג׳ וסימנה׳ ... היו שבעים בנים ... ופילגשו ב׳ ר״פ פיסוק וסימנה׳ ושמה ראומה אשר בשכם ... בשיבה טובה ד׳ וסימנה׳ אברהם

איש נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים
הם: ואמר להון גדעון שאיל אנא מנכון שאלא יב
הבו לי גבר קדשיה מן בזתא ארי קדשי דהבא טו פ״ס
להון ארי ערבאי קטלו: ויאמרו נתון נתן ו
ויפרשו את השמלה וישליכו שמה איש נזם ד׳ מ״ל
שללו: ואמרו מתן נתנין ופרסו ית כסותא ורמו
לתמן גבר קדשיה מן בזתא: ויהי משקל נזמי
הזהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לבד ג
מן השהרנים והנטיפות ובגדי הארגמן שעל ג ב
מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר בצוארי חד חס
גמליהם: והוה מתקל קדשי דהבא דשאל ו׳ מ״ל
[illegible] מן סהרוניא
וכרכיא ולבושי ארגונא דעל מלכי מדין
ובר מן ענקיא דבצוארי גמליהון: ויעש אותו
גדעון לאפוד ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו
כל ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו
למוקש: ועבד יתיה גדעון לאיפודא ואקים
יתיה בקרתיה בעפרה וטעו כל ישראל בתרוהי
לתמן והוה לגדעון ולביתיה לתקלא: ויכנע
מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם
ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון:
ואתברו מדינאי קדם בני ישראל ולא אוסיפו
לארמא רישהון ושדיכת ארעא דישראל
ארבעין שנין ביומי גדעון: וילך
ירבעל בן יואש וישב בביתו: ואזל ירבעל
בר יואש ויתיב בביתיה: ולגדעון היו שבעים בנים

יצאי ירכו כי נשים רבות היו לו: ולגדעון הוו
שבעין בנין נפקי ירכיה ארי נשין סגיאן
הואה ליה: ופילגשו אשר בשכם ילדה לו גם ב ר״פ
היא בן וישם את שמו אבימלך: ולחינתיה פ״ס
דבשכם ילידת ליה אף היא בר ושוי ית
שמיה אבימלך: וימת גדעון בן יואש בשיבה ד׳
טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי
העזרי: ומית גדעון בר יואש בסיבו טבא
ואתקבר בקברא דיואש אבוהי בעפרה
דאבוהי דעזרי: ויהי כאשר מת
גדעון וישובו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים
וישימו להם בעל ברית לאלהים: והוה כד מית
גדעון ותבו בני ישראל וטעו בתר בעליא ושויאו
להון בעל קיים לטעותא: ולא זכרו בני ישראל ג
את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם
מסביב: ולא אדכרו בני ישראל ית פולחנא דיי
אלההון דשיזיב יתהון מיד כל בעלי דבביהון
מסחור סחור: ולא עשו חסד עם בית ירבעל ה
גדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל:
ולא עבדו טיבו עם בית ירבעל גדעון ככל
טבתא דעבד עם ישראל: וילך
אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו ו
וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו ב
לאמר: ואזל אבימלך בר ירבעל לשכם לות בספ
אחי אמיה ומליל עמהון ועם כל זרעית בית
אבוהא דאמיה למימר: דברו נא באזני כל בעלי

גדעון דויד תקבר ... ולא זכרו ג׳ וסימנה׳ בני ישראל ברית אחים וימאנו ... ולא עשו ה׳ וסימנה׳ המילדות חסד על אשר לא שמרו אשר צויתי אשר

שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים
איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד
וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני: מלילו
כען קדם כל יתבי שכם מא טב לכון דימלכון
עליכון שבעין גברא כל בני ירבעל או דימלוך
עליכון גברא חד ותדכרון ארי קריבכון
ובסרכון אנא: וידברו אחי אמו עליו באזני
כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט
לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא:
ומלילו אחי אמיה עלוהי קדם כל יתבי שכם
ית כל פתגמיא האלין ואתפני לבהון בתר
אבימלך ארי אמרו אחונא הוא: ויתנו לו
שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם
אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו:
ויהבו ליה שבעין כסף מבית בעל קים ואגר
בהון אבימלך גברין סריקין ובקרין ואזלו
בתרוהי: ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את
אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן אחת
ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא: ועל
לבית אבוהי לעפרה וקטל ית אחוהי בני ירבעל
שבעין גברא על אבנא חדא ואשתאר יותם
בר ירבעל זעירא ארי אטמר:
ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא יצ
וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון כט
רפ
מצב אשר בשכם: ואתכנישו כל יתבי שכם ג
וכל בית מלוא ואזלו ואמליכו ית אבימלך למהוי

מלכא עם מישר קמתא דבשכם: ויגדו ליותם
וילך ויעמד בראש הר גרזים וישא קולו ויקרא
ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע ג
רפי
אליכם אלהים: וחויאו ליותם ואזל וקם בריש
טורא דגריזים וארים קליה וקרא ואמר להון
קבילו מני יתבי שכם ויקביל צלותכון יי: הלוך
הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו
לזית מלכה עלינו: המיזל אזלו אילניא למנאה יתיר
עליהון מלכא ואמרו לזיתא מלוך את עלנא:
ויאמר להם הזית החדלתי את דשני אשר בי
יכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים:
ואמר להון זיתא האשבוק ית משחי דמניה
מיקרין קדם יי וביה מתפנקין רברביא ואהך
למעבד מלכו על אילניא: ויאמרו העצים לתאנה
לכי את מלכי עלינו: ואמרו אילניא לתינתא
איתא את מלוכי עלנא: ותאמר להם התאנה
החדלתי את מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי
לנוע על העצים: ואמרת להון תינתא האשבוק
ית חליותי וית עללתי שפירתא ואהך למעבד
מלכו על אילניא: ויאמרו העצים לגפן לכי
את מלכי עלינו: ואמרו אילניא לגפנא איתא יתיר
את מלוכי עלנא: ותאמר להם הגפן החדלתי יוד
את תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי
לנוע על העצים: ואמרת להון גפנא האשבוק
ית חמרי דמניה מנסכין קדם יי וביה חדן
רברביא ואהך למעבד מלכו על אילניא:

וישמע ג׳ רפי וסימנ׳ אליכם בסוד יי מי בכם ׳ לנוע ד׳ וסימנ׳ הזית התאנה הגפן אהבו ׳ ותאכל ו׳ רפ׳ וס׳ את ארזי אבימלך בבו המשיך והב

ויאמרו כל העצים אל האטד לך אתה מלך
עלינו׃ ואמרו כל אילניא לאטדא איתא את
מלוך עלנא׃ ויאמר האטד אל העצים אם
באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו
חסו בצלי ואם אין תצא אש מן האטד ותאכל
את ארזי הלבנון׃ ואמר אטדא לאילניא אם
בקשוט אתון משחין יתי למהוי מלכא עליכון
עולו שרו בטולי ואם לא תפוק אישתא מן
אטדא ותיכול ית ארזי לבנן׃ ועתה אם באמת
ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם
טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם
כגמול ידיו עשיתם לו׃ וכען אם בקשטא
ובשלמותא עבדתון ואמליכתון ית אבימלך
ואם טבתא עבדתון עם ירבעל ועם ביתיה
ואם כגמולא דידוהי עבדתון ליה׃ אשר נלחם
אבי עליכם וישלך את נפשו ויצל אתכם
מיד מדין׃ דאגיח קרבא עליכון ומסר ית
נפשיה לעל גב לאתקטלא ושיזיב יתכון
מיד מדינאי׃ ואתם קמתם על בית אבי היום
ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת
ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי
שכם כי אחיכם הוא׃ ואתון קמתון על בית
אבא יומא דין וקטלתון ית בנוהי שבעין
גברא על אבנא חדא ואמליכתון ית אבימלך
בר אמתיה על יתבי שכם ארי אחוכון הוא׃
ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם

ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם
הוא בכם׃ ואם בקשטא ובשלמותא עבדתון
עם ירבעל ועם ביתיה יומא הדין חדו באבימלך
ויחדי אף הוא בכון׃ ואם אין תצא אש מאבימלך
ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא
אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את
אבימלך׃ ואם לא תפוק אישתא מאבימלך
ותיכול ית יתבי שכם וית בית מלו ותפוק
אישתא מיתבי שכם ומבית מלו ותיכול
ית אבימלך׃ וינס יותם ויברח וילך בארה
וישב שם מפני אבימלך אחיו׃ ואפך יותם
וערק ואזל לבאר ויתיב תמן מן קדם אבימלך
אחוהי׃ וישר אבימלך
על ישראל שלש שנים׃ ומלך אבימלך על
ישראל תלת שנין׃ וישלח אלהים רוח רעה
בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי
שכם באבימלך׃ ושלח יי רוח בישא בין
אבימלך ובין יתבי שכם ושקרו יתבי שכם
באבימלך׃ לבוא חמס שבעים בני ירבעל
ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג
אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו
להרג את אחיו׃ למיתי חטוף שבעין בני
ירבעל ודמהון לשואה על אבימלך אחוהון
דקטל יתהון ועל יתבי שכם דתקיפו ית ידוהי
למקטל ית אחוהי׃ וישימו לו בעלי שכם
מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל

בארה ד׳ וסימנה׃ ויסע ישראל ומשם וינס יותם בארה בנו בתרא מלרע וז׳ כת יא בשוס בר נש ויתרן ובידיה׃ — אחיהם ד׳ וסימנה הבכור הבכור על אבימלך

אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך ׃
ושויאו ליה יתבי שכם כמנין על רישי טוריא
ואנסין ית כל דעבר עליהון ואתחוה לאבימלך ׃
ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו
בשכם ויבטחו בו בעלי שכם ׃ ואתא געל
בר עבד ואחוהי ועברו בשכם ואתרחיצו
עלוהי יתבי שכם ׃ ויצאו השדה ויבצרו
את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו
בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את
אבימלך ׃ ונפקו לחקלא וקטפו ית כרמיהון
ועצרו ועבדו חנגין ועלו לבית טעותהון
ואכלו ושתיאו ולטו ית אבימלך ׃ ויאמר
געל בן עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו
הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי
חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו ׃ ואמר
געל בר עבד מן אבימלך ומן שכם ארי
נפלחניה הלא בר ירבעל הוא וזבול שלטוניה
פלחו ית אנשי חמור אבוהי דשכם ומדין
נפלחניה אנחנא ׃ ומי יתן את העם הזה בידי
ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה
צבאך וצאה ׃ ומן ימסר ית עמא הדין בידי
ואעדי ית אבימלך ואמר לאבימלך טקיס
משריתך ופוק ׃ וישמע זבל שר העיר
את דברי געל בן עבד ויחר אפו ׃ ושמע זבול
רב קרתא ית פתגמי געל בר עבד ותקיף
רוגזיה ׃ וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה

לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה
והנם צרים את העיר עליך ׃ ושלחו אזגדין
לות אבימלך ברז למימר הא געל בר עבד
ואחוהי אתן לשכם והא אנון צירין ית קרתא
עלך ׃ ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתך
וארב בשדה ׃ וכען קום בליליא את ועמא דעמך
וכמון בחקלא ׃ והיה בבקר כזרח השמש
תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם
אשר אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא
ידך ׃ ויהי בצפרא למדנח שמשא תקדים
ותתנגיד על קרתא והא הוא ועמא דעמיה
נפקין לותך ותעביד ליה כמא דתשכח ידך ׃
ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו
לילה ויארבו על שכם ארבעה ראשים ׃ וקם
אבימלך וכל עמא דעמיה בליליא וכמנו
על שכם ארבע משרין ׃ ויצא געל בן עבד
ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם
אשר אתו מן המארב ׃ ונפק געל בר עבד וקם
במעלנא דתרע קרתא וקם אבימלך ועמא
דעמיה מן כמנא ׃ וירא געל את העם ויאמר
אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר
אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים ׃
וחזא געל ית עמא ואמר לזבול הא עמא אתא
מרישי טוריא ואמר ליה זבול ית טולא
דטוריא את חזי כגבריא ׃ ויסף עוד געל לדבר
ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ

מעם טבור ישבי על טבור ה׳ ותקירה ב׳ וסימנ׳ אבימלך ראשו בדוליך העם אשר עמו ה׳ וסימנ׳ ויבא יעקב אבימלך אבימלך קדמ׳ מה ראיתם שאול

וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים: ואוסיף עוד
געל למללא ואמר הא עמא נחתין מן תקפא
דארעא ומשריתא חדא אתיא מאורח מישר
מעוננים: ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר
תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם
אשר מאסתה בו צא נא עתה והלחם בו: ואמר
ליה זבול אן אנון פתגמך דאת אמר מן אבימלך
ארי נפלחניה הלא דין עמא דקצתא ביה פוק
כען ואגיח קרבא ביה: ויצא געל לפני
בעלי שכם וילחם באבימלך: ונפק געל קדם
יתבי שכם ואגיח קרבא באבימלך: וירדפהו
אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד
פתח השער: ורדפיה אבימלך ואפך מן קדמוהי
ונפלו קטילין סגיאין עד מעלנא דתרעא: וישב
אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל ואת אחיו
משבת בשכם: ויתיב אבימלך בארומה ותריך
זבול ית געל וית אחוהי מלמתב בשכם:

ויהי ממחרת ויצא העם השדה
ויגדו לאבימלך: והוה ביומא דבתרוהי ונפק
עמא לחקלא וחויאו לאבימלך: ויקח את העם
ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא
והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם:
ודבר ית עמא ופליגנון לתלת משרין וכמן
בחקלא וחזא והא עמא נפיק מן קרתא וקם
עליהון וקטלנון: ואבימלך והראשים אשר
עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני
הראשים פשטו על כל אשר בשדה ויכום
ואבימלך ומשריתא דעמיה אתנגידו וקמו
במעלנא דתרע קרתא ותרתין משרין אתנגידא
על כל דבחקלא וקטלונון: ואבימלך נלחם
בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת
העם אשר בה הרג ויתץ את העיר ויזרעה
מלח: ואבימלך אגיח בקרתא כל יומא ההוא
וכבש ית קרתא וית עמא דבה קטיל ותרע
ית קרתא וזרעה מלחא:

וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח
בית אל ברית: ושמעו כל יתבי מגדל שכם
ואתו לצריח בית אל למגזר קים: ויגד לאבימלך
כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם: ואתחוה
לאבימלך ארי אתכנישו כל יתבי מגדל שכם:
ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר
אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת
שוכת עצים וישאה וישם על שכמו ויאמר
אל העם אשר עמו מה ראיתם עשיתי מהרו
עשו כמוני: וסליק אבימלך לטורא דצלמון
הוא וכל עמא דעמיה ונסיב אבימלך ית
כולביא בידיה וקץ סוכת אעין ונטלה ושוי
על כתפיה ואמר לעמא דעמיה מא חזיתון
עבדית אוחו עבידו כותי: ויכרתו גם כל העם
איש שוכו וילכו אחרי אבימלך וישימו על
הצריח ויציתו עליהם את הצריח באש וימתו
גם כל אנשי מגדל שכם כאלף איש ואשה:

ואת אחיו ה׳ וסימנ׳ ויכלכל וישב התמר ויגרש וכו׳ ויקח את יתזניה ׳׳ — מהרו ד׳ וסימנ׳ מהרו ועלו אל אבי מהרו עשו כמוני אבשלום את המן

וקצו אף כל עמא גבר סוכיה ואזלו בתר
אבימלך ושויאו על צריחא ואדליקו עליהון
ית צריחא בנורא ואתקטלו אף כל אנשי מגדל
שכם כאלף גבר ואתאי   וילך
אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה׃ ואזל
אבימלך לתבץ ושרא בתבץ וכבשה׃ ומגדל
עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים
והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו
על גג המגדל׃ ומגדל תקיף הוה בגו קרתא
ואפכו לתמן כל גבריא ונשיא וכל יתבי קרתא
ואגפו באפיהון וסליקו על איגר מגדלא׃ ויבא
אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח
המגדל לשרפו באש׃ ואתא אבימלך עד
מגדלא ואגיח קרבא ביה וקריב עד תרע
מגדלא לאוקדותיה בנורא׃ ותשלך אשה
אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרץ את
גלגלתו׃ ורמת איתתא חדא פלגות רכב רחי
על רישא דאבימלך ורעת ית גולגלתיה׃ ויקרא
מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף
חרבך ומותתני פן יאמרו לי אשה הרגתהו
וידקרהו נערו וימת׃ וקרא בפריע לעולימא
נטיל זייניה ואמר ליה שלוף חרבך וקטולני
דלמא יימרון עלי איתתא קטלתיה וקטליה
עולימיה ומית׃ ויראו איש ישראל כי מת
אבימלך וילכו איש למקמו׃ וחזו אנש ישראל
ארי מית אבימלך ואזלו גבר לאתריה׃ וישב

אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו
להרג את שבעים אחיו׃ ואתיב ייי ית בישת
אבימלך דעבד לאבוהי למקטל ית שבעין
אחוהי׃ ואת כל רעת אנשי שכם השיב אלהים
בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל׃
וית כל בישת אנשי שכם אתיב ייי ברישהון
ואתת לותהון לוטת יותם בר ירבעל׃
10 ויקם אחרי אבימלך להושיע את
ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר
והוא ישב בשמיר בהר אפרים׃ וקם בתר
אבימלך למפרק ית ישראל תולע בר פואה בר
דודו גברא משבטא דבית יששכר והוא יתיב
בשמיר בטורא דבית אפרים׃ וישפט את ישראל
עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר׃ ודן
ית ישראל עסרין ותלת שנין ומית ואתקבר
בשמיר׃   ויקם אחריו יאיר
הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתים
שנה׃ וקם בתרוהי יאיר גלעדאה ודן ית ישראל
עסרין ותרתין שנין׃ ויהי לו שלשים בנים
רכבים על שלשים עירים ושלשים עירים
להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר
בארץ הגלעד׃ והוו ליה תלתין בנין רכיבין
על תלתין עילין ותלתין קרוין להון להון קרן
כפרני יאיר עד יומא הדין דבארע גלעד׃ וימת
יאיר ויקבר בקמון׃ ומית יאיר ואתקבר בקמון׃
ויספו בני ישראל לעשות הרע

ותשלך ג וסימנה׳ את הילד אשה אחת פלח דברי אחריך׳ — ׳ קללת ג וסימנה׳ יותם אצטלב מגן ׳ — ׳ בארץ הגלעד ב וסימנה׳ את בצר ויהי לו

בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות
ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי
מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים
ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו׃ ואוסיפו בני ישר׳
למעבד דביש קדם יוי ופלחו ית בעליא וית
עשתרתא וית טעות ארם וית טעות צידון וית
טעות מואב וית טעות בני עמון וית טעות
פלשתאי ושבקו ית פולחנא דיוי ולא פלחו
קדמוהי׃ ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד
פלשתים וביד בני עמון׃ ותקיף רגזא דיוי בישר׳ חצי הספר
ומסרינון ביד פלשתאי וביד בני עמון׃ וירעצו
וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה
עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר
הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד׃ ורחקו
ושעבידו ית בני ישר׳ בשתא ההיא תמנא
עסרי שנין ית כל בני ישר׳ דבעברא דירדנא
בארע אמוראה דבגלעד׃ ויעברו בני עמון את
הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית
אפרים ותצר לישראל מאד׃ ועברו בני עמון
ית ירדנא לאגחא קרבא אף בדבית יהודה
ובדבית בנימין ובדבית אפרים ועקת לישר׳
לחדא׃ ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו
לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים׃
וזעיקו בני ישר׳ קדם יוי למימר חבנא קדמך
ארי שבקנא ית פולחנא דאלהנא ופלחנא ית
בעליא׃ ויאמר יהוה אל בני

ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני
עמון ומן פלשתים׃ ואמר יוי לבני ישראל
הלא ממצרים ומן אמוראי ומן בני עמון ומן
פלשתאי׃ וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם
ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם׃ וצידונאי
ועמלקאי ואנש מעון דחקו יתכון ובעיתון מן
קדמי ופרקית יתכון מידהון׃ ואתם עזבתם
אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף
להושיע אתכם׃ ואתון שבקתון פולחני ופלחתון
לטעות עממיא בכין לא אוסיף למפרק יתכון׃
לכו וזעקו אל האלהים אשר בחרתם בם המה
יושיעו לכם בעת צרתכם׃ איזילו ובעו מן
טעותא דאתרעיתון בהון הא אם יכלן למפרק
לכון בעדן עקתכון׃ ויאמרו בני ישראל אל
יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך
אך הצילנו נא היום הזה׃ ואמרו בני ישר׳
קדם יוי חבנא עביד את לנא ככל דתקין קדמך
ברם שיזבנא כען יומא הדין׃ ויסירו את אלהי
הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו
בעמל ישראל׃ ואעדיאו ית טעות עממיא
מביניהון ופלחו קדם יוי ותקצר נפשיה בעמל
ישראל׃ ויצעקו בני עמון
ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה׃
ואתכנישו בני עמון ושרו בגלעד ואתכנישו
בני ישראל ושרו במצפיא׃ ויאמרו העם שרי
גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל

וזעקו ג׳ פת׳ וסימנ׳ — לכו וזעקו הילילו הרעים קדשו צום ·־· ככל הטוב ב׳ וסימנ׳ עשה אתה מחר נצא נרדה אחרי ·־· ותקצר ב׳ וסימ׳ לישראל

להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישבי גלעד:
ואמרו עמא רברבי גלעד גבר לחבריה מן גברא
דישרי לאגחא קרבא בבני עמון יהי לריש לכל
יתבי גלעד: ויפתח הגלעדי
היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד
את יפתח: ויפתח גלעדאה הוה גבר חילא והוא
בר אתתא פונדקיתא ואוליד גלעד ית יפתח:
ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה
ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית
אבינו כי בן אשה אחרת אתה: וילידת אתת
גלעד ליה בנין ורביו בני אתתא ותריכו ית
יפתח ואמרו ליה לא תחסין בבית אבונא ארי
בר אתתא אחריתא את: ויברח יפתח מפני אחיו
וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים
ריקים ויצאו עמו: וערק יפתח מן קדם אחוהי
ויתיב בארע טוב ואתכנשו לות יפתח גברין
סריקין ונפקו עמיה: ויהי מימים
וילחמו בני עמון עם ישראל: והוה לזמן יומין
ואגיחו קרבא בני עמון עם ישראל: ויהי כאשר
נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד
לקחת את יפתח מארץ טוב: והוה כד אגיחו
קרבא בני עמון עם ישראל ואזלו סבי גלעד
למדבר ית יפתח מארע טוב: ויאמרו ליפתח
לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון:
ואמרו ליפתח איתא ותהי לנא לרבא ונגיח
קרבא בבני עמון: ויאמר יפתח לזקני גלעד
הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי
ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם: ואמר
יפתח לסבי גלעד הלא אתון סניתון יתי ותריכתוני
מבית אבא ומדין אתיתון לותי כען כד עקת
לכון: ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה
שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון
והיית לנו לראש לכל ישבי גלעד: ואמרו סבי
גלעד ליפתח בכין כען תבנא לותך ותהך עמנא
ותגיח קרבא בבני עמון ותהי לנא לריש לכל
יתבי גלעד: ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם
משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן
יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש: ואמר
יפתח לסבי גלעד אם מתיבין אתון יתי לאגחא
קרבא בבני עמון וימסר יי יתהון קדמי אנא
אהוי לכון לריש: ויאמרו זקני גלעד אל יפתח
יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך כן
נעשה: ואמרו סבי גלעד ליפתח מימרא דיי
יהי סהיד בינא אם לא כפתגמך כן נעביד: וילך
יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם
לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני
יהוה במצפה: ואזל יפתח עם סבי גלעד ושויו
עמא יתיה עליהון לריש ולרבא וסדר יפתח
ית כל פתגמוהי קדם יי במצפא:
וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני
עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם
בארצי: ושלח יפתח אזגדין לות מלכא דבני

הגלעדי שפתין עמך חד לשון קריה וג' לשון אנש וג' לשון פתיחה — והייתה ב' מל' וסימנה' לקצין המוציא דשמואל — אם תתחזק ארם והיתה כת אם עבודות אתי

עמון למימר מא לי ולך ארי אתיתא לותי
לאגחא קרבא בארעי: ויאמר מלך בני עמון
אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי
בעלותו ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן
ועתה השיבה אתהן בשלום: ואמר מלכא דבני
עמון לאזגדי יפתח ארי נסיב ישראל ית ארעי
במסקיה ממצרים מארנונא עד יבקא ועד
ירדנא וכען אתיב יתהון בשלם: ויוסף עוד יפתח
וישלח מלאכים אל מלך בני עמון: ואוסיף
עוד יפתח ושלח אזגדין לות מלכא דבני עמון:
ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל את
ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: ואמרו ליה
כדנן אמר יפתח לא נסיב ישראל ית ארע מואב
וית ארע בני עמון: כי בעלותם ממצרים וילך
ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה: ארי
במסקהון ממצרים ואזל ישראל במדברא עד
ימא דסוף ואתא לרקם: וישלח ישראל
מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא
בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך
מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש:
ושלח ישראל אזגדין לות מלכא דאדום למימר
אעבר כען בארעך ולא קביל מלכא דאדום
ואף לות מלכא דמואב שלח ולא אבא ויתיב
ישראל ברקם: וילך במדבר ויסב את ארץ אדום
ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ
מואב ויחנון בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב

כי ארנון גבול מואב: ואזל במדברא ואקיף ית
ארע אדום וית ארע מואב ואתו ממדנח
שמשא לארעא דמואב ושרו בעברא דארנון
ולא עלו בתחום מואב ארי ארנון תחום מואב:
וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך
האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה
נא בארצך עד מקומי: ושלח ישראל אזגדין
לות סיחון מלכא אמוראה מלכא דחשבון
ואמר ליה ישראל אעבר כען בארעך עד
אתרי: ולא האמין סיחון את ישראל עבר
בגבלו ויאסף סיחון את כל עמו ויחנו ביהצה
וילחם עם ישראל: ולא הימין סיחון ית
ישראל למעבר בתחומיה וכנש סיחון ית כל
עמיה ושרו ביהץ ואגיח קרבא עם ישראל:
ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת כל
עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את
כל ארץ האמרי יושב הארץ ההיא: ומסר
יי אלהא דישראל ית סיחון וית כל עמיה בידא
דישראל ומחונון ויריתו ישראל ית כל ארע
אמוראה יתיב ארעא ההיא: ויירשו את
כל גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן
המדבר ועד הירדן: ויריתו ית כל תחום
אמוראה מארנונא ועד יבקא ומן מדברא
ועד ירדנא: ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש
את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו:
וכען יי אלהא דישראל תריך ית אמוראה מן

השיבה ג׳ וסימנ׳ אתהן בשלום נפשי ממשאיהם ששון ישיגו׳ בגבלו ה׳ חס׳ בליש׳ וסימנ׳ ויקם שדה עפרון וימאן אדום ולא נתן סיחון ולא האמין

הרוב ג חד מל וב חס וסימנ׳ עם ישראל דברים שדי עם ישראל מל דברים שדי חס ·׳· היוצא ד מל בנביא וסימנ׳ והיה היוצא מהנה היוצא אחל הכנ׳

קדם עמיה ישראל ואת מדמי למירתה׃ הלא
את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש
ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו
נירש׃ הלא ית דיחסנך כמוש טעותך יתיה
תחסין וית כל דיתריך יי אלהנא מן קדמנא
יתיה נירת׃ ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן
צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם
נלחם נלחם בם׃ וכען הטב טב את מבלק
בר צפור מלכא דמואב המדן דן עם ישראל
אם קרבא אגיח בהון׃ בשבת ישראל בחשבון
ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים
אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע
לא הצלתם בעת ההיא׃ כד יתיב ישראל בחשבון
ובכפרנהא ובערעור ובכפרנהא ובכל קרויא
דעל תחומי ארנון תלת מאה שנין ומדין
לא שיזבתון בעדנא ההוא׃ ואנכי לא חטאתי
לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט
יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני
עמון׃ ואנא לא חטיתי לך ואת עביד עמי
בישא לאגחא קרבא בי ידין יי דעביד דינא
יומא דין בין בני ישראל ובין בני עמון׃ ולא
שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר
שלח אליו׃ ולא קביל מלכא דבני עמון לפתגמי
יפתח דשלח לותיה׃ ותהי
על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת
מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה

גלעד עבר בני עמון׃ ושרת על יפתח רוח
גבורא מן קדם יי ועבר ית גלעד וית מנשה
ועבר ית מצפא דגלעד וממצפא דגלעד
עבר לות בני עמון׃ וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר
אם נתון תתן את בני עמון בידי׃ וקיים יפתח
קים קדם יי ואמר אם ממסר תמסר ית בני
עמון בידי׃ והיה היוצא אשר יצא מדלתי
ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה
ליהוה והעליתיהו עולה׃ ויהי דיפוק מפק מדשי
ביתי לקדמותי כד אתוב בשלם מבני עמון
ויהי קדם יי ואסקניה עלתא׃
ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם
ויתנם יהוה בידו׃ ועבר יפתח לות בני עמון
לאגחא קרבא בהון ומסרנון יי בידיה׃ ויכם
מערוער ועד בואך מנית עשרים עיר ועד
אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון
מפני בני ישראל׃ ומחנון מערוער ועד מעלנא
דמנית עסרין קרוין ועד מישר כרמיא מחתא
רבתא לחדא ואתכרו בני עמון מן קדם בני ישראל׃
ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה
בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא
יחידה אין לו ממנו בן או בת׃ ואתא יפתח
למצפא לביתיה והא ברתיה נפקא לקדמותיה
בתפין ובחנגין ולחוד היא יחידא לית ליה מנה
בר או ברת׃ ויהי כראותו אותה ויקרע את בגדיו
ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית

קדמ ז׳ מה הדבר ·׳· ויודר ג וסימנ׳ יעקב ישראל יפתח ·׳· מנית ב וסימנ׳ ועד בואך בחטי ·׳· ועד אבל ב וסימנ׳ כרמים הגדולה ·׳· זורק ב היא

ולא אוכל ג׳ וסימנה׳ פציתי פי אל ש׳ נלאיתי כלכל מלאכה גדולה ׳׳׳ הרפה ב׳ וסימנה׳ הרפה ממני שנים הרפה לה׳ ׳׳ ואבכה ב׳ וסימנה׳ על בתולי יומם ולילה

בעכריו ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב:
והוה כד חזא יתה ובזע ית לבושוהי ואמר וי
ברתי אכרעא אכרעתני ואת הוית בעכרי ואנא
פתחית פומי בנדר קדם יי ולא איכול למתב:
ותאמר אליו אבי פציתה את פיך אל יהוה עשה
לי כאשר יצא מפיך אחרי אשר עשה לך
יהוה נקמות מאיביך מבני עמון: ואמרת ליה
אבא פתחתא ית פומך בנדר קדם יי עביד לי
כמא דנפק מפומך בתר דעבד לך יי פורענותא
מבעלי דבבך מבני עמון: ותאמר אל אביה
יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים
ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי
אנכי ורעיתי: ואמרת לאבוהא יתעביד לי
פתגמא הדין שבוק מני תרין ירחין ואהך
ואתנגיד על טוריא ואבכי על בתולי אנא וחברתי:
ויאמר לכי וישלח אותה שני חדשים ותלך
היא ורעותיה ותבך על בתוליה על ההרים:
ואמר איזילי ושלח יתה תרין ירחין ואזלת
היא וחברתהא ובכת על בתולהא על טוריא:
ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש
לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש
ותהי חק בישראל: והוה מסוף תרין ירחין
ותבת לות אבוהא ועבד לה ית נדריה דנדר
והיא לא ידעת גבר והות לגזירא בישראל בדיל
דלא לאסקא גבר ית בריה וית ברתיה לעלתא
כמא דעבד יפתח גלעדאה ולא שאיל לפנחס

כהנא ואלו שאיל לפינחס כהנא הוה פריק
יתה בדמין: מימים ימימה תלכנה בנות ישראל
לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה:
מזמן לזמן אזלין בנת ישראל לאלאה לבת
יפתח גלעדאה ארבעה יומין בשתא:
12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה
ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני
עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף
עליך באש: ואתכנישו אנש אפרים ועבר
לצפונא ואמרו ליפתח מדין עברתא לאגחא
קרבא בבני עמון ולנא לא קריתא למיזל
עמך ביתך נוקיד עלך בנורא: ויאמר יפתח
אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון
מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם אותי
מידם: ואמר יפתח להון אנש דין הויתי אנא
ועמי ובני עמון לחדא ובעית מנכון ולא
פרקתון יתי מידהון: ואראה כי אינך מושיע
ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון
ויתנם יהוה בידי ולמה עליתם אלי היום הזה
להלחם בי: וחזית ארי ליתך פריק ומסרית
נפשי בעל גבו לאתקטלא ועברית לות בני עמון
ומסרנון יי בידי ולמא סליקתון לותי יומא
הדין לאגחא קרבא בי: ויקבץ יפתח את כל
אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי
גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים
אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה: וכנש

לכי ג׳ וסימנה׳ ותאמר לה ויאמר לכי ויאמר לה תמנון ׳׳ ויצעק ג׳ וסימנה׳ ישראל אפרים וחברו ׳׳ בכפי ד׳ וסימנה׳ ואשימה ואשים על מה

יפתח ית כל אנשי גלעד ואגיח קרבא עם
דבית אפרים ארי אמרו משיזבא דבית
אפרים מא אתון חשיבין דבית גלעד בגו
בית אפרים בגו בית מנשה׃ וילכד גלעד את
מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו
פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד
האפרתי אתה ויאמר לא׃ ואחדו דבית גלעד
ית מגזת ירדנא עד דבית אפרים והוי כד אמר
חד ממשיזבא דבית אפרים אעבר ואמרין
ליה אנשי גלעד אפרתי את ואמר לא׃ ויאמרו
לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין
לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות
הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים
ושנים אלף׃ ואמרין ליה אימר כען שובלתא
ואמר סובלתא ולא מתקין למללא כין ואחדין
ליה ונכסין ליה במגזת ירדנא ואתקטלו
בעדנא ההוא מדבית אפרים ארבעין ותרין
אלפין׃ וישפט יפתח את ישראל שש שנים
וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד׃ ודן
יפתח ית ישראל שית שנין ומית יפתח
גלעדאה ואתקבר בקרוי גלעד׃
וישפט אחריו את ישראל אבצן
מבית לחם׃ ודן בתרוהי ית ישראל אבצן מבית
לחם׃ ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות
שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן
החוץ וישפט את ישראל שבע שנים׃ והוו

ליה תלתין בנין ותלתין בנן שלח לברא ותלתין
כלן אעיל לבנוהי מן ברא ודן ית ישראל שבע
שנין׃ וימת אבצן ויקבר בבית לחם׃ ומית אבצן
ואתקבר בבית לחם׃ וישפט
אחריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את
ישראל עשר שנים׃ ודן בתרוהי ית ישראל
אילון דמשיבט זבולון ודן ית [illegible] ר שנין׃
וימת אילון הזבולני ויקבר ב[illegible] זבולן׃
ומית אילון דמשיבט זבולון וא[illegible] באילון
בארע שיבט זבולון׃
וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל
הפרעתוני׃ ודן בתרוהי ית ישראל עבדון בר
הלל דמפרעתון׃ ויהי לו ארבעים בנים ושלשים
בני בנים רכבים על שבעים עירם וישפט את
ישראל שמנה שנים׃ והוו ליה ארבעין בנין
ותלתין בני בנין רכבין על שבעין עירין ודן
ית ישראל תמני שנין׃ וימת עבדון בן הלל
הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר
העמלקי׃ ומית עבדון בר הלל דמפרעתון
ואתקבר בפרעתון בארע שיבט אפרים
בטורא דבית עמלק׃ ויסיפו
בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה
ביד פלשתים ארבעים שנה׃ ואוסיפו בני ישראל
למעבד דביש קדם יי ומסרנון יי ביד פלשתאי
ארבעין שנין׃ ויהי איש
אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח

בבית לחם ג׳ וסימנ׳ אבצן ית׳ במצודה דדברי ימים וקרא שם — עירם ב׳ חס בליש׳ וסימנ׳ ועירם עשרה רכבים על שבעים עירם

ואשתו עקרה ולא ילדה: והוה גברא חד מצרעה
מזרעית דן ושמיה מנוח ואתתיה עקרא ולית
לה ולד: וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר
אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת
בן: ואתחזי מלאכא דיי לאתתא ואמר לה הא
כען את עקרא ולית ליך ולד ותעדין ותלידין
בר: ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר
ואל תאכלי כל טמא: וכען אסתמרי כען ולא
תשתין חמר חדת ועתיק ולא תיכלין כל מסאב:
כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על
ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן
והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים:
ארי הא את מעדיא ותלידין בר ומספר לא
יעבר על רישיה ארי נזירא דיי יהי רביא מן
בטנא והוא ישרי למפרק ית ישראל מידא
דפלשתאי: ותבא האשה ותאמר לאישה
לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה
מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו
אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי: ואתת אתתא
ואמרת לבעלה למימר נביא דיי אתא לותי
וחזויה כח[illegible]כא דיי חסין לחדא ולא
שאלתיה אימדין הוא וית שמיה לא חוי לי:
ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי
יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר אלהים
יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו: ואמר לי הא
את מעדיא ותלידין בר וכען לא תשתין חמר

חדת ועתיק ולא תיכלין כל מסאב ארי נזירא
דיי יהי רביא מן בטנא עד יום מותיה:
ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי
אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא
עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד: וצלי
מנוח קדם יי ואמר בבעו יי נביא דיי דשלחתא
ייתי כען עוד לותנא ויילפננא מא נעביד לרביא
דיתיליד: וישמע האלהים בקול מנוח ויבא
מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת
בשדה ומנוח אישה אין עמה: וקביל יי צלותיה
דמנוח ואתא מלאכא דיי עוד לות אתתא
והיא יתבא בחקלא ומנוח בעלה לית עמה:
ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר
אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי:
ואוחיאת אתתא ורהטת וחויאת לבעלה ואמרת
ליה הא אתחזי לי גברא דאתא ביומא דיכי
לותי: ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל
האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת
אל האשה ויאמר אני: וקם ואזל מנוח בתר
אתתיה ואתא לות גברא ואמר ליה האת גברא
דמלילתא עם אתתא ואמר אנא: ויאמר מנוח
עתה יבא דבריך מה יהיה משפט הנער
ומעשהו: ואמר מנוח כען יתקיימון פתגמך
מא יהי דחזי לרביא ומא נעביד ליה: ויאמר
מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל
האשה תשמר: ואמר מלאכא דיי למנוח

וילדת ג וסימנ׳ חד בהגר ותרין בשמשון — ויורנו ג ב מל׳ וחד חס וסימנ׳ מה נעשה מדרכין מדרכין דישעיה חס

מכל דאמרית לה תסתמר: מכל אשר יצא
מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל
טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר:
מכל דיפוק מגפנא דחמרא לא תיכול וחמר
חדת ועתיק לא תשתי וכל מסאב לא תיכול
כל דפקידתה תטר: ויאמר מנוח אל מלאך
יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי
עזים: ואמר מנוח למלאכא דיי נחוד כען
יתך ונעביד קדמך גדיא בר עזי: ויאמר מלאך
יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך
ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע
מנוח כי מלאך יהוה הוא: ואמר מלאכא דיי
למנוח אם תיחדנני לא איכול בלחמך ואם
תעביד עלתא קדם יי תסקנה ארי לא ידע
מנוח ארי מלאכא דיי הוא: ויאמר מנוח אל
מלאך יהוה מי שמך כי יבא דבריך וכבדנוך:
ואמר מנוח למלאכא דיי מן שמך ארי
יתקיימון פתגמך וניקרנך: ויאמר לו מלאך
יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי: ואמר
ליה מלאכא דיי למא דנן את שאיל לשמי
והוא מפרש: ויקח מנוח
את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור
ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים:
ונסיב מנוח ית גדיא בר עזי וית תקרובתא
ואסיק על טנרא קדם יי ומפריש למעבד
ומנוח ואתתיה חזן: ויהי בעלות הלהב מעל

המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח
ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה: והוה
במסק שלהוביתא מעלוי מדבחא לצית שמיא
וסליק מלאכא דיי בשלהובית מדבחא ומנוח
ואתתיה חזן ונפלו על אפיהון על ארעא: ולא
יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו
אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: ולא אוסיף עוד
מלאכא דיי לאתחזאה למנוח ולאתתיה בכין
ידע מנוח ארי מלאכא דיי הוא: ויאמר מנוח
אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו: ואמר מנוח
לאתתיה ממת נמות ארי מלאכא דיי חזינא:
ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא
לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה
וכעת לא השמיענו כזאת: ואמרת ליה אתתיה
אלו רעוא קדם יי דנמותה לא קביל מננא עלתא
ומנחתא ולא אחזינא ית כל אלין וכעדן פון לא
אשמעננא כהדא: ותלד האשה בן ותקרא את
שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה:
וילידת אתתא בר וקרת ית שמיה שמשון
ורבא רביא ובריכיה יי: ותחל רוח יהוה לפעמו
במחנה דן בין צרעה ובי[illegible]אל: ושריאת
רוח גבורא מן קדם יי לתקפותיה במשריתדן
בין צרעה ובין אשתאול:

14 וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה
מבנות פלשתים: ונחת שמשון לתמנת וחזא
אתתא בתמנת מבנת פלשתאי: ויעל ויגד לאביו

דבריך חכת וקרי דברך וסימנה מנוח יאמינה בעלות כנפש יהי נא דמלכ נמצאו קדמתי שרים ויענו [illegible] גדיה העזים ב וסימנה וישלח יהודה ויקח

בבנות ב̇ וסימנה̇ הארץ בבנות אחיך ·· ישרה ב̇ וסימנה̇ בעינ עפלה ·· סימן לפלס נתן קדמ׳ דביה חליפות כל׳ ולבנימן נתן אחוה נא לכם חליפת

ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות
פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה׃ וסליק וחוי
לאבוהי ולאמיה ואמר אתתא חזיתי בתמנת
מבנת פלשתאי וכען סבו יתה לי לאנתו׃ ויאמר
לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה
כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים
ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא
ישרה בעיני׃ ואמר ליה אבוהי ואמיה הלית
בבנת אחך ובכל עמי אתתא דאת אזיל למסב
אתתא מפלשתאי ערלאי ואמר שמשון לאבוהי
יתה סב לי ארי היא כשרת בעיני׃ ואביו ואמו
לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש
מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים
בישראל׃ ואבוהי ואמיה לא ידעין ארי מן קדם
יוי היא ארי תוסקפא הוא בעי לאתגרא
בפלשתאי ובעדנא ההוא פלשתאי שלטין
בישראל׃ וירד שמשון ואביו
ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה
כפיר אריות שאג לקראתו׃ ונחת שמשון
ואבוהי ואמיה לתמנת ואתו עד כרמי תמנת
והא אריי בר אריון נהים לקדמותיה׃ ותצלח
עליו רוח יהוה וישסעהו כשסע הגדי ומאומה
אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר
עשה׃ ושרת עלוהי רוח גבורא מן קדם יוי ודמיה
כמא דמיהדמין גדיא ומדעם לית בידיה ולא
חוי לאבוהי ולאמיה ית דעבד׃ וירד וידבר

לאשה ותישר בעיני שמשון׃ ונחת ושאיל
באתתא וכשרת בעיני שמשון׃ וישב מימים
לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה
עדת דבורים בגוית האריה ודבש׃ ותב מזמן
יומין למסבה וזר למחזי ית פגרא דאריא והא
קנא דדבריתא בפגרא דאריא וביה דבשא׃
וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל
אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם
כי מגוית האריה רדה הדבש׃ ונסחיה בידוהי
ואזיל מיזל ואכיל ואזל לות אבוהי ולות
אמיה ויהב להון ואכלו ולא חוי להון ארי
מפגרא דאריא נסיח דבשא׃ וירד אביהו אל
האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו
הבחורים׃ ונחת אבוהי על עיסק אתתא ועבד
תמן שמשון משתיא ארי כין עבדין עולימיא׃
ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים
ויהיו אתו׃ והוה כד חזו יתיה ודברו תלתין
חברין והוו עמיה׃ ויאמר להם שמשון אחודה
נא לכם חידה אם הגד תגידו אותה לי שבעת
ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים
סדינים ושלשים חלפת בגדים׃ ואמר להון
שמשון איחוד כען לכון חודיתא אם חואה
תחוון יתה לי שבעה יומי משתיא ותשכחון
ואתין לכון תלתין פרדיסין ותלתין אצטלון
דלבושא׃ ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם
לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים

כל׳ ושארא חליפות מל׳ דמל׳ ·· דבורים ג̇ בליש׳ וסימנה̇ כאשר תעשינה עדת דבורים סבוני כדבורים קדמ׳ חס ·· אביהו ואביהו ז̇ ג סימ׳ אוכתת רגזת מן

ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה ואם לא
תכלון לחוואה ליה ותתנון אתון ליה תלתין פרדיסין
ותלתין אצטלון דלבושא ואמרו ליה חוד
חודיתך ונשמעניה ויאמר להם מהאכל יצא
מאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה
שלשת ימים ואמר להון מיאכלא נפק מיכלא
ומתקיפא נפק חליא ולא יכילו לחוואה חודיתא
תלתא יומין ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת
שמשון פתי את אישך ויגד לנו את החידה פן
נשרף אתך ואת בית אביך באש הלירשנו
קראתם לנו הלא והוה ביומא שביעאה ואמרו
לאתת שמשון שדלי ית בעליך ויחוי לנא
ית חודיתא דלמא נוקיד יתיך וית בית אבויך
בנורא הלמסכינותנא קריתון לנא הלכא ותבך
אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא
אהבתני החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה
ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד
ובכת אתת שמשון עלוהי ואמרת לחוד סנתני
ולא רחימתני חודיתא חדתא לבני עמי ולי לא
חויתא ואמר לה הא לאבא ולאמא לא חויתי
ולך איכדין אחוי ותבך עליו שבעת הימים
אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי
ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה
ובכת עלוהי שבעה יומיא דהוא להון משתא
והוה ביומא שביעאה וחוי לה ארי דחקתיה
וחויאת חודיתא לבני עמה ויאמרו לו אנשי

העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה
מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא
חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי ואמרו
ליה אנשי קרתא ביומא שביעאה עד לא מיעל
שמשא מא חלי מדבשא ומא תקיף מאריא
ואמר להון אלולא פון בדקתון באתתי לא
אשכחתון חודיתי ותצלח עליו רוח יהוה
וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח
את חליצותם ויתן החליפות למגידי החידה ויחר
אפו ויעל בית אביהו ושרת עלוהי רוח גבורא
מן קדם יי ונחת לאשקלון וקטל מנהון תלתין
גברא ונסיב ית זרזיהון ויהב אצטלון למחוי
חודיתא ותקיף רגזיה וסליק לבית אבוהי
ותהי אשת שמשון למרעהו אשר
רעה לו והות אתת שמשון לחבריה דהוה
שושביניה ויהי מימים בימי קציר חטים 15
ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר
אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא
והוה לזמן יומין ביומי חצד חטין ואדכר שמשון
ית אתתיה בגדיא בר עזי ואמר איעול לות
אתתי לאדרון בית משכבא ולא שבקיה אבוהא
למיעל ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנא שנאתה
ואתננה למרעך הלא אחותה הקטנה טובה ממנה
תהי נא לך תחתיה ואמר אבוהא מימר אמרית
ארי מסנא סניתה ויהבתה לחברך הלא אחתה
זעירתא שפירא מנה תהי כען לך חלופהא

שבעת הימים ח̇ וסימנ׳ מצות ותבך הלבנה ושבעת ימי החג בשביעי המשכילים המבול בחצריהם ב̇ בתרא לשבעת הימים י׳ ואמר ג̇ חס העבר למרעך

ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים
כי עשה אני עמם רעה׃ ואמר להון שמשון
זכי אנא זמנא הדא מפלשתאי ארי עביד אנא
עמהון בישא׃ וילך שמשון וילכד שלש
מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב
וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך׃ ואזל
שמשון ואחד תלת מאה תעלין ונסיב בעוריא
וקטר זנבא ברישׁ זנבא ושוי בעורא חד בין
תרין זנביא במציעין׃ ויבער אש בלפידים
וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד
קמה ועד כרם זית׃ ואדליק אישתא בבעוריא
[illegible] אי ואדליק מגדישא ועד
קמיא ועד כרמיא ועד זיתיא׃ ויאמרו פלשתים
מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני
כי לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים
וישרפו אותה ואת אביה באש׃ ואמרו פלשתאי
מן עבד דא ואמרו שמשון חתניה דתמני
ארי נסיב ית אתתיה ויהבה לחבריה וסליקו
פלשתאי ואוקידו יתה וית אבוהא בנורא׃
ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם
נקמתי בכם ואחר אחדל׃ ואמר להון שמשון
אם תעבדון כהדא אלהין כד אתפרע מנכון
ובתר כין אתמנע׃ ויך אותם שוק על ירך
מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם׃
ומחא יתהון פרשין עם רגלאין מחא סגיאה
ונחת ויתיב בשקיף כיף עיטם׃

ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי׃
וסליקו פלשתאי ושרו בארעא דבית יהודה
ואתרטישו על לחיין׃ ויאמרו איש יהודה למה
עליתם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו
לעשות לו כאשר עשה לנו׃ ואמרו אנש יהודה
למא סליקתון עלנא ואמרו למיסר ית שמשון
סליקנא למעבד ליה כמא דעבד לנא׃ וירדו
שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע
עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים
בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם
כאשר עשו לי כן עשיתי להם׃ ונחתו תלתא
אלפין גברא מדבית יהודה לשקיף כיף עיטם
ואמרו לשמשון הלא ידעת ארי שלטין בנא
פלשתאי ומא דא עבדת לנא ואמר להון כמא
דעבדו לי כין עבדית להון׃ ויאמרו לו לאסרך
ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון
השבעו לי פן תפגעון בי אתם׃ ואמרו ליה
למיסרך נחתנא למסרך בידא דפלשתאי ואמר
להון שמשון קיימו לי דלמא תשלטון בי
אתון׃ ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך
ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים
עבתים חדשים [illegible] ואמרו ליה
למימר לא ארי מיסר ניסרנך ונמסרנך בידהון
ומקטל לא נקטלנך ואסרוהי בתרתין גדילין
חדתין ואסקוהי מן כיפא׃ הוא בא עד לחי
ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח

חתן ד׳ וסימנ׳ דמים דמים התמני בית אחאב — עלינו ב׳ וסימנ׳ אל עבדך אבי לאסור את שמשון עלינו

יהוה ותהיינה העבתים אשר על זרועותיו
כפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל
ידיו׃ הוה אתא עד לחי ופלשתאי יבבו
לקדמותיה ושרת עלוהי רוח גבורא מן קדם
יי והואה גדילתא דעל דרעוהי ככתנא ואוח
ביה נורא ואתפסקו אסורוהי מעל ידוהי׃ וימצא
לחי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויך בה
אלף איש׃ ואשכח לועא דחמרא בטינתא
ואושיט ידיה ונסבה וקטל בה אלף גברא׃
ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרתים
בלחי החמור הכיתי אלף איש׃ ואמר שמשון
בלועא דחמרא דמיתנון דגורין בלועא דחמרא
קטלית אלף גברא׃ ויהי ככלתו לדבר וישלך
הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי׃ והוה
כד שיצי למללא ורמא לועא מן ידיה וקרא
לאתרא ההוא רמת לחי׃ ויצמא מאד ויקרא
אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את
התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא
ונפלתי ביד הערלים׃ וצחי לחדא וצלי קדם
יי ואמר את עבדתא על ידא דעבדך ית
פרקנא רבא הדין וכען אמות בצחותא
ואתמסר בידא ערלאי׃ ויבקע אלהים את
המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת
ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא
אשר בלחי עד היום הזה׃ ובזע יי ית כיפא
דבלועא ונפקו מניה מיא ושתי ותבת רוחיה

וחיא על כן קרא שמה עינא דאתיהיבת בצלותא
דשמשון דהא היא קימא בלחי עד יומא הדין׃
וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים
שנה׃ ודן ית ישראל ביומי פלשתאי עסרין
שנין׃ וילך שמשון עזתה
וירא שם אשה זונה ויבא אליה׃ ואזל שמשון
לעזה וחזא תמן איתא פונדקיתא ועל לותה׃
לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו
לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה
לאמר עד אור הבקר והרגנהו׃ לעזתאי אתחוה
למימר אתא שמשון הלכא ואסחרו וכמנו
ליה כל ליליא במעלנא [illegible]
כל ליליא למימר עד מיהר צפרא ונקטלניה׃
וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי
הלילה ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי
המזזות ויסעם עם הבריח וישם על כתפיו
ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון׃
ושכיב שמשון עד פלגות ליליא וקם בפלגות
ליליא ואחד בדשי תרע קרתא ובתרין ספיא
ונטלנון עם עברא ושוי על כתפוהי ואסקנון
לריש טורא דעל אפי חברון׃
ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שורק
ושמה דלילה׃ והוה בתר כין ורחים איתתא
בנחלא דסורק ושמה דלילה׃ ויעלו אליה
סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי
במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנוהו לענותו

יֻתן ג׳ וסימנה׳ כאשר ינתק מאהלו לא במהרה ינתק ׃ כאחד ב׳ פת׳ וסימנה׳ הן האדם שבטי וחליתי וחב׳ מבנו מהם הצביים מבני הנבלים החלקים

ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף׃ וסליקו
לותה טורני פלשתאי ואמרו לה שדלי יתיה
וחזא במא חיליה ובמא נכול ליה וניסרניה
לעניותיה ואנחנא נתנין לך לגבר אלף ומאה
סלעין דכסף׃ ותאמר דלילה אל שמשון הגידה
נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך׃
ואמרת דלילה לשמשון חוי כען במא חילך
סגי ובמא תתאסר לעניותך׃ ויאמר אליה שמשון
ב׳ אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו
יב׳ וחליתי והייתי כאחד האדם׃ ואמר לה שמשון
אם ייסרונני בשבעא יתרין רטיבין דלא יבישו
ואחלוש ואיהי כחד מן בני אנשא׃ ויעלו לה סרני
פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו
ותאסרהו בהם׃ ואסיקו לה טורני פלשתאי שבעא
יתרין רטיבין דלא יבישו ואסרתיה בהון׃ והארב
ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך
שמשון וינתק את היתרים כאשר ינתק פתיל
הנערת בהריחו אש ולא נודע כחו׃ וכמנא יתיב
לה בארון בית משכבא ואמרת ליה פלשתאי
אתו עלך שמשון ופסיק ית יתריא כמא דמתפסיק
חוטא דכתנא דארח ביה נורא ולא אתידע חיליה׃
ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר
אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה תאסר׃ ואמרת
דלילה לשמשון הא שקרת בי ומלילת עמי
כדבין כען חוי כען לי במא תתאסר׃ ויאמר
אליה אם אסור יאסרוני בעבתים חדשים אשר

ב׳ לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד
האדם׃ ואמר לה אם מיסר ייסרונני בגדילין חדתין
דלא אתעביד בהון עבידתא ואחלוש ואהוי
כחד מבני אנשא׃ ותקח דלילה עבתים חדשים
ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך
שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל
זרעתיו כחוט׃ ונסיבת דלילה גדילין חדתין
ואסרתיה בהון ואמרת ליה פלשתאי אתו עלך
שמשון וכמנא יתיב בארון בית משכבא
ופסקנון מעל דרעוהי כחוטא׃ ותאמר דלילה
אל שמשון עד הנה התלת בי ותדבר אלי
ה׳ בטעמ׳ כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה
ב׳ ובענ׳ אם תארגי את שבע מחלפות ראשי עם המסכת׃
ואמרת דלילה לשמשון עד הכא שקרת בי
ומלילת עמי כדבין חוי לי במא תתאסר ואמר
לה אם תשתין ית שבע גדילת רישי עם אכסנא
במשתיתא׃ ותתקע ביתד ותאמר אליו פלשתים
עליך שמשון ויקץ משנתו ויסע את היתד
ב׳ ובענ׳ הארג ואת המסכת׃ ונקשת בסכתא ואמרת ליה
פלשתאי אתו עלך שמשון ואתער משינתיה
ונטל ית אכסן דגרדיאין ית משתיתא׃ ותאמר
ב׳ אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה
שלש פעמים התלת בי ולא הגדת לי במה כחך
גדול׃ ואמרת ליה איכדין תימר רחימתך ולבך
לית עמי דנן תלת זמנין שקרת בי ולא חוית בטעמ׳
לי במא חילך סגי׃ ויהי כי הציקה לו בדבריה

ונכרים בחו למי כיהן ׃ ויאמר אליה ה׳ בטעמים וסימנה׳ בעני לוי עשו אסור האזרי ׃ אהבתיך ב׳ וסימנה׳ איך תאמר ואהבת׳ ׃

כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות: והוה
כד אעיקת ליה בפתגמהא כל יומיא ודחקתיה
ועקת נפשיה למימת: ויגד לה את כל לבו ויאמר
לה מורה לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני
מבטן אמי אם גלחתי וסר ממני כחי וחליתי
והייתי ככל האדם: וחוי לה ית כל לביה ואמר לה
מספר לא עלא על רישי ארי נזירא דייי אנא
מבטנא דאמא אם אגלח ויעדי מני חילי ואחלש
ואהוי ככל אנשא: ותרא דלילה כי הגיד לה את
כל לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר
עלו הפעם כי הגיד לה את כל לבו ועלו אליה
סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם: וחזת דלילה
ארי חוי לה ית כל לביה ושלחת וקרת לטורני
פלשתאי למימר סקו זמנא הדא ארי חוי לי
ית כל לביה וסליקו לותה טורני פלשתאי ואסיקו
כספא בידהון: ותישנהו על ברכיה ותקרא
לאיש ותגלח את שבע מחלפות ראשו ותחל
לענותו ויסר כחו מעליו: ואשכיבתיה על ברכהא
וקרת לגברא וגרעת ית שבע גדילת רישיה
ושריאת לעניותיה ועדא חיליה מניה: ותאמר
פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויאמר
אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה
סר מעליו: ואמרת פלשתאי אתו עלך שמשון
ואתער משינתיה ואמר אפוק כזמן בזמן ואתנער
והוא לא ידע ארי גבורתא דייי עדת מניה: ויאחזוהו
פלשתים וינקרו את עיניו ויורידו אותו עזתה

ויאסרוהו בנחשתים ויהי טוחן בבית האסירים: ואחדוהי
פלשתאי ונקרו ית עינוהי ואחיתו יתיה לעזה ואסרוהי
בשישלון דנחש והוה טחין רחיא בבית אסיריא: ויחל
שער ראשו לצמח כאשר גלח: ושרי סער רישיה
לצמחא בתר דאתגלח: וסרני פלשתים
נאספו לזבח זבח גדול לדגון אלהיהם ולשמחה
ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון איבנו:
וטורני פלשתאי אתכנישו לדבחא דבח רב לדגון
טעותהון ולחדוא ואמרו מסרת דחלתנא בידנא
ית שמשון בעיל דבבנא: ויראו אתו העם ויהללו
את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את אויבנו
ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את חללינו:
וחזו יתיה עמא ושבחו ית טעותהון ארי אמרו
מסרת דחלתנא בידנא ית בעיל דבבנא וית מחריב
ארענא ודאסגי ית קטילנא: ויהי כי טוב לבם
ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו
לשמשון מבית האסירים ויצחק לפניהם ויעמידו
אותו בין העמודים: והוה כד שפר לבהון ואמרו
קרו לשמשון ויחייך לנא וקרו לשמשון מבית
אסיריא וחייך קדמיהון ואקימו יתיה בין עמודיא:
ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו הניחה
אתי והימשני את העמדים אשר הבית נכון
עליהם ואשען עליהם: ואמר שמשון לעולימא
דמתקיף בידיה שבוק מני ואמישני ית עמודיא
דביתא מתקן עליהון ואסתמיך עליהון: והבית
מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים

העם נפשו למות נפשו בהם — ויקץ ג׳ חס וסימנה משנתו תני שלמה כישן — ויהללו ד׳ וסימ׳ ויהללו אתה את אלהיהם חצנו יח זקיהו

ועל הגג כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק
שמשון׃ וביתא מלי גבריא ונשיא ותמן כל טורני
פלשתאי ועל איגרא כתלתה אלפין גברין ונשין דחזן
בחוכא דשמשון׃ ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר
אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה
האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים׃
וצלי שמשון קדם ייי ואמר ייי אלהים יעול דכרני
קדמך ותקיפני כען ברם זמנא הדא ייי ואתפרע
פורענו חדא מתרתין עיני דנקרו פלשתאי׃ וילפת
שמשון את שני עמודי התוך אשר הבית נכון
עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו׃
ואחד שמשון ית תרין עמודיא מציעאי דביתא
מתקן עליהון ואסתמיך עליהון חד בימיניה וחד
בסמאליה׃ ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים
ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר
בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר
המית בחייו׃ ואמר שמשון תמות נפשי עם
פלשתאי ונגד בחילא ונפל ביתא על טורניא ועל
כל עמא דביה והוו קטילייא דקטל במותיה סגיאין
מדקטל בחיוהי׃ וירדו אחיו וכל בית אביהו
וישאו אתו ויעלו ויקברו אתו בין צרעה ובין אשתאול
בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים
שנה׃ ונחתו אחוהי וכל בית אבוהי וקברו יתיה בין
צרעה ובין אשתאול בקבר מנוח אבוהי והוא
דן ית ישראל עשרין שנין׃ ויהי איש 17
מהר אפרים ושמו מיכיהו׃ והוה גברא מטורא

דבית אפרים ושמיה מיכה׃ ויאמר לאמו אלף
ומאה הכסף אשר לקח לך ואתי אלית וגם
אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר
אמו ברוך בני ליהוה׃ ואמר לאמיה אלף ומאה
סלעין דכסף דאתנסיב ליך ואת מומית ואף אמרת
קדמיי הא כספא עמי אנא נסיבתיה ואמרת אמיה
בריך ברי קדם ייי׃ וישב את אלף ומאת הכסף
לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף
ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה
אשיבנו לך׃ ואתיב ית אלף ומאה סלעין דכסף
לאמיה ואמרת אמיה אקדשא אקדישית ית
ית כספא קדם ייי מן ידי לברי למעבד צילם
ומתכא וכען אתיבניה לך׃ וישב את הכסף
לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף
ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו׃ ואתיב
ית כספא לאמיה ונסיבת אמיה מאתן סלעין
דכסף ויהבתיה לקינאה ועבדיה צילם ומתכא
והות בבית מיכה׃ והאיש מיכה לו בית אלהים
ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו
ויהי לו לכהן׃ וגברא מיכה ליה בית טעותא
ועבד אפוד ודמאין וקריב ית קורבן חד מבנוהי
והוה ליה לכהין׃ בימים ההם אין מלך בישראל
איש הישר בעיניו יעשה׃ ביומיא האנון לית מלכא
בישראל גבר דכשר בעינוהי עביד׃

ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת
יהודה והוא לוי והוא גר שם׃ והוה עולימא

נקם ב׳ וסימנ׳ אחת משתי נקם ברית׳ — מיכיהו ד׳ וסימנ׳ ויהי איש וישב וישמע ויבד ומן ויהי ליהושפט עשר עד סו׳ סב׳ במ׳ב׳ מיכה נלך עבדון

אנכי ל׳ בטעמים בנון וסימנ׳ ערום וצבים לוי מצרי ימיני צבקר הלילה וכל זקן וזרע ואתנ וסו פ״ס כות במ׳ חד חק אנכי המה יט ריש׳ פ״ס וסימנ׳

מבית לחם דבית יהודה מזרעית יהודה והוא
ליואה והוא דאר תמן ׃ וילך האיש מהעיר מבית
לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים
עד בית מיכה לעשות דרכו ׃ ואזל גברא מקרתיה
מבית לחם דבית יהודה למדר באתר דישכח
ואתא לטורא דבית אפרים עד בית מיכה למעבד
צורכיה ׃ ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר
אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור
באשר אמצא ׃ ואמר ליה מיכה מנן את אתי
ואמר ליה ליואה אנא מבית לחם דבית יהודה
ואנא אזיל למדר באתר דאשכח ׃ ויאמר לו
מיכה שבה עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי
אתן לך עשרת כסף לימים וערך בגדים ומחיתך
וילך הלוי ׃ ואמר ליה מיכה תיב עמי והוי לי
לאב ולכהין ואנא אתין לך עסר סלעין דכסף
לזמן עדן וזוג לבושין ופרנוסך ואזל ליואה ׃
ויואל הלוי לשבת את האיש ויהי הנער לו
כאחד מבניו ׃ וצבי ליואה למתב עם גברא והוה
עולימא ליה כחד מבנוהי ׃ וימלא מיכה את יד
הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה ׃ וקריב
מיכה ית קרבן ליואה והוה ליה עולימא לכהין
והוה בבית מיכה ׃ ויאמר מיכה עתה ידעתי כי
ייטיב יהוה לי כי היה לי הלוי לכהן ׃ ואמר מיכה
כען ידענא ארי אוטיב ייי לי ארי הוה לי ליואה
לכהין ׃ בימים ההם אין מלך בישראל ובימים
ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא

נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה ׃
ביומיא האנון לית מלכא בישראל וביומיא האנון
שבטא דבית דן בען להון אחסנא למתב ארי לא
אתפליגת ליה עד יומא ההוא בגו שבטיא דישראל
באחסנא ׃ וישלחו בני דן ממשפחתם
חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מצרעה
ומאשתאל לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו
אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד
בית מיכה וילינו שם ׃ ושלחו בני דן מזרעיתהון
חמשה גברין מקצתהון גברין בני חילא מצרעה
ומאשתאול לאללא ית ארעא ולמבדקה ואמרו
להון איזילו בדוקו ית ארעא ואתו לטורא דבית
אפרים עד בית מיכה ובתו תמן ׃ המה עם בית
מיכה והמה הכירו את קול הנער הלוי ויסורו שם
ויאמרו לו מי הביאך הלם ומה אתה עשה בזה
ומה לך פה ׃ אנון עם בית מיכה ואנון אשתמודעו
ית קל עולימא ליואה וזרו לתמן ואמרו ליה מן
איתיך הלכא ומא את עביד כא ומא לך כדין ׃
ויאמר אלהם כזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני
ואהיה לו לכהן ׃ ואמר להון כדין וכדין עבד לי
מיכה ואגרני והוית ליה לכהין ׃ ויאמרו לו שאל
נא באלהים ונדעה התצליח דרכנו אשר אנחנו
הלכים עליה ׃ ואמרו ליה שאיל כען במימרא דייי
ונדע התצלח אורחנא דאנחנא אזלין עלה ׃
ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכח יהוה דרככם
אשר תלכו בה ׃ ואמר להון כהנא איזילו לשלם

בית מיכה הרחיקו מיטיבים בארץ צוך רכליך מן תמהו ימינון יאבו ראו מעשה במורדי יבאו אל מקדשי ישאו קולם גלו ערוה ברעו עלים במעלות יורדים

חגורים ג׳ וסימנ׳ מתניכם ושש מאות ומתנו חד בתורה וחד בנביא וחד בכתובים ∴ מציעתה מל׳ ושארא חס׳ ∴ פסוק ריש׳ פיס׳ מלה חדה

אתקין שׁ׳ אורחכון דתהכון בה׃ וילכו
חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם
אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט צידנים
שקט ובטח ואין מכלים דבר בארץ יורש עצר
ורחוקים המה מצידנים ודבר אין להם עם אדם׃
ואזלו חמשה גברין ואתו ללישׁ וחזו ית עמא
דבגוה יתבין לרחצן כהלכת צידונאי שׁקטין
ושׁרין לרחצן ולית דמכליק פתגמא בארעא
ירותין זעירין ורחיקין אנון מצידונאי ופתגם
לית להון עם אנשׁ׃ ויבאו אל אחיהם צרעה
ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם׃ ואתו
לות אחיהון לצרעה ולאשׁתאול ואמרו להון
אחיהון מא אתון׃ ויאמרו קומה ונעלה עליהם
כי ראינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם
מחשים אל תעצלו ללכת לבא לרשת את
הארץ׃ ואמרו קומו ונסק עליהון ארי חזינא
ית ארעא והא טבא לחדא ואתון שׁתקין לא תתרשׁלון
למיעל למירת ית ארעא׃ כבאכם תבאו אל עם
בטח והארץ רחבת ידים כי נתנה אלהים בידכם
מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ׃
כמיתיכון תיעלון לות עמא דשׁרן לרחצן וארעא
פתיות ידין ארי מסרה יי׳ בידכון אתרא דלית
תמן חוסרן כל מדעם דבארעא׃ ויסעו משם
ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות
איש חגור כלי מלחמה׃ ונטלו מתמן מזרעית
דן מצרעה ומאשׁתאול שׁית מאה גברא מזרזין

במני קרבא׃ ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה
על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום הזה
הנה אחרי קרית יערים׃ וסליקו ושׁרו בקרית
יערים בארעא דבית יהודה על כן קרו לאתרא
ההוא משׁרית דן עד יומא הדין הא אחורי
קרית יערים׃ ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד
בית מיכה׃ ועברו מתמן לטורא דבית אפרים
ואתו עד בית מיכה׃ ויענו חמשת האנשים
ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל
אחיהם הידעתם כי יש בבתים האלה אפוד
ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו׃
ואתיבו חמשה גבריא דאזלו לאללא ית ארעא
דלישׁ ואמרו לאחיהון הידעתון ארי אית בבתיא
האלין אפוד ודמאין וצלם ומתכא וכען דעו
מא תעבדון׃ ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער
הלוי בית מיכה וישאלו לו לשלום׃ וזרו לתמן
ועלו לבית מיכה ושׁאילו ליה לשׁלם׃ ושש מאות
איש חגורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער
אשר מבני דן׃ ושׁית מאה גברא מזרזין במני
קרבהון קימין במעלנא דתרעא דמשׁיבט בני
דן׃ ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את
הארץ באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד
ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח
השער ושש מאות האיש החגור כלי המלחמה׃
וסליקו חמשה גבריא דאזלו לאללא ית ארעא
עלו לתמן ונסיבו ית צלמא וית אפודא וית

ותנג׳ שמה וסימנ׳ ונקפו שמה לנס שמה וחב ונועדתי שמה והבאתם שמה ויסורו שמה וישלח שמה ובאת שמה ובאו שמה כי שמה ישבו פ

ארי אתכנישתא: ויאמר את אלהי אשר עשיתי
לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה
תאמרו אלי מה לך: ואמר ית דחלתי דעבדית
נסיבתון ודברתון ית כהנא ואזלתון ומא לי עוד
ומא דין אתון אמרין לי מא לך: ויאמרו אליו
בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים
מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך: ואמרו ליה
בני דן לא תשמע קלך עמנא דלמא ישלטון
בכון גברין מרירי נפשין ותסיף נפשך ונפש אנש
ביתך: וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים
המה ממנו ויפן וישב אל ביתו: ואזלו בני דן
לאורחהון וחזא מיכה ארי תקיפין אנון מניה
ואתפני ותב לביתיה: והמה לקחו את אשר עשה
מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על
עם שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר
שרפו באש: ואנון נסיבו ית דעבד מיכה וית
ית כהנא דהוה ליה ואתו על ליש על עמא
דשקטין ושרן לרחצן ומחו יתהון לפתגם
דחרב וית קרתא אוקידו בנורא: ואין מציל כי
רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא
בטעמ׳
בעמק אשר לבית רחב ויבנו את העיר וישבו
בה: ולית דמשיזיב ארי רחיקין אנון מצידונאי
ופתגם לית להון עם אנש ואנון במישר דלבית
רחוב ובנו ית קרתא ויתיבו בה: ויקראו שם העיר
דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם
ליש שם העיר לראשנה: וקרו שמה דקרתא

דמאין וית מתכתא וכהנא קאים במעלנא דתרעא
ושית מאה גברא דמזרזין במני קרבא: ואלה
באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים
ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים:
ואלין עלו לבית מיכה ונסיבו ית צילמא איפודא
וית דמאין וית מתכתא ואמר להון כהנא מא
אתון עבדין: ויאמרו לו החרש שים ידך על
פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב היותך
כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשבט
ולמשפחה בישראל: ואמרו ליה שתוק שוי
ידך על פומך ואיתא עמנא ותהוי לנא לאב
ולכהין הטב דתהי כהין לבית גברא חד או
דתהי כהין לשיבטו ולזרעי בישראל: וייטב
לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת
הפסל ויבא בקרב העם: ושפר לבא דכהנא
ונסיב ית איפודא וית דמאין וית מתכתא
ועל בגו עמא: ויפנו וילכו וישימו את הטף
ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם: ואתפניאו
ואזלו ושויאו ית טפלא וית בעירא וית קנינא
קדמיהון: המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים
אשר בבתים אשר עם בית מיכה נזעקו
וידביקו את בני דן: אנון ארחיקו מבית מיכה
וגבריא דבבתיא דעם בית מיכה אתכנישו
ואדביקו ית בני דן: ויקראו אל בני דן ויסבו
פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת: וקרו
לבני דן ואסחרו אפיהון ואמרו למיכה מא לך

נכון לי לאב לנו ... ולכהן ג וסימנה מדין שבע בנות היה לי לנו לאב ולכהן ... חזקים ג וסימנה מיכה לענות כראי מוצק חזקים

דדן בשום דן אבוהון דאתיליד לישר׳ ובקדם ליש
שמה דקרתא מלקדמין: ויקימו להם בני דן את
הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו
היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ: ואקימו
להון בני דן ית צלמא ויהונתן בר גרשום בר מנשה
הוא ובנוהי הוו כומרין לשבטא דבית דן עד יומא
דגלו ית בני ארעא: וישימו להם את פסל מיכה
אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה:
ושויאו להון ית צילם מיכה דעבד כל יומין
דהוה קיים בית מקדשא דיי׳ בשילו:

ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל
ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה
פילגש מבית לחם יהודה: והוה ביומיא האנון
ומלכא לית בישר׳ והוה גברא ליואה דדאר
בסיפי טורא דבית אפרים ונסיב ליה איתתא
לחינתא מבית לחם דבית יהודה: ותזנה עליו
פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם
יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים: ובסרת
עלוהי לחינתיה ואזלת מלותיה לבית אבוהא
לבית לחם דבית יהודה והות תמן יומין ארבעה
ירחין: ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה
להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים ותביאהו בית
אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו: וקם
בעלה ואזל בתרהא למללא על לבה לאתבותה
ועולימיה עמיה וזוג חמרין ואעילתיה לבית
אבוהא וחזהי אבוהא דעולימתא וחדי לקדמותיה:

דאותיות תלוים וסימנ׳ מ׳נשה מ׳ע׳ר מרש׳ע׳ים רש׳ע׳ים ·:·

ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת
ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: ואתקיף ביה
חמוהי אבוהא דעולימתא ויתיב עמיה תלתא
יומין ואכלו ושתיאו ובתו תמן: ויהי ביום הרביעי
וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה
אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו: והוה ביומא
רביעאה ואקדימו בצפרא וקם למיזל ואמר
אבוהא דעולימתא לחתניה סעיד לבך פתא
דלחמא ובתר כן תיזלון: וישבו ויאכלו שניהם
יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל
נא ולין וייטב לבך: ואסחרו ואכלו תרויהון כחדא
ושתיאו ואמר אבוהא דעולימתא לגברא שרי
כען ובית וישפר לבך: ויקם האיש ללכת ויפצר
בו חתנו וישב וילן שם: וקם גברא למיזל ואתקיף
ביה חמוהי ותב ובת תמן: וישכם בבקר ביום
החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך
והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם: ואקדים
בצפרא ביומא חמישאה למיזל ואמר אבוהא
דעולימתא סעד כען לבך ואתעכבו עד מפני
יומא ואכלו תרויהון: ויקם האיש ללכת הוא
ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה
נא רפה היום לערב לינו נא הנה חנות היום לין
פה וייטב לבבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת
לאהלך: וקם גברא למיזל הוא ולחינתיה ועולימיה
ואמר ליה חמוהי אבוהא דעולימתא הא כען
פנא יומא למערב ביתו כען הכא לחוד יומא

יולד ב׳ מ׳ל וסימנה׳ לישראל לעמל וחד מה נעשה לנער היולד ·:·

בית לחם וישפר לבך ותתקדמון מחר ותהכון
ותהך לקרוך׃ ולא אבה האיש ללון ויקם וילך
ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד
חמורים חבושים ופילגשו עמו׃ ולא אבא גברא
למבת וקם ואזל ואתא עד לקביל יבוס היא
ירושלם ועמיה זוג חמרין חשיקין ולחינתיה
עמיה׃ הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר
הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוסי
הזאת ונלין בה׃ אנון עם יבוס ויומא מאך
לחדא ואמר עולימא לרבוניה איתא כען
ונזור לקרתא דיבוסאה הדא ונבית בה׃ ויאמר
אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא
מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה׃ ואמר ליה
רבוניה לא נזור לקרית בני עממיא דלא מבני
ישראל אנון ונתמטי עד גבעתא׃ ויאמר לנערו
לך ונקרבה באחת המקמות ולנו בגבעה או
ברמה׃ ואמר לעולימיה איתא ונתקרב בחד
מן אתריא ונבית בגבעתא או ברמתא׃ ויעברו
וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר
לבנימן׃ ועברו ואזלו ועלת להון שמשא בסטר
גבעתא דלשיבט בנימין׃ ויסרו שם לבוא
ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש
מאסף אותם הביתה ללון׃ וזרו לתמן למיעל
למבת בגבעתא ואתא ויתיב ברחובא דקרתא
ולית אנש דכניש יתהון לביתא למבת׃ והנה
איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב

והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום
בני ימיני׃ והא גברא סבא אתא מן עבידתיה מן
חקלא ברמשא וגברא מטורא דבית אפרים
והוא דאר בגבעתא ואנשי אתרא בני שבטא דבית
בנימין׃ וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחב
העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא׃
וזקף עינוהי וחזא ית גברא דארח ברחובא
דקרתא ואמר גברא סבא לאן את אזיל ומנן
את אתי׃ ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם
יהודה עד ירכתי הר אפרים משם אנכי ואלך
עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין
איש מאסף אותי הביתה׃ ואמר ליה עברין
אנחנא מבית לחם דבית יהודה עד סיפי טורא
דבית אפרים מתמן אנא ואזלית עד בית לחם
דבית יהודה ולבית מקדשא דיי אנא אזיל ולית
אנש דכניש יתי לביתא׃ וגם תבן גם מספוא
יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך
ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר׃ ואף תבנא
אף כסתא אית לחמרנא ואף לחים וחמר אית
לי ולאמתך ולעולימא דעם עבדך לית חסרן
כל מדעם׃ ויאמר האיש הזקן שלום לך רק
כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן׃ ואמר גברא
סבא שלם לך לחוד כל חסרנך עלי לחוד
ברחובא לא תבית׃ ויביאהו לביתו ויבול לחמרים
וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו׃ ואעליה לביתיה
ורמא כסתא לחמריא ואסחיאו רגליהון ואכלו

ואין ריש צ׳ וסימנ׳ מאנשי הבית ויסורו שם ויאמר אליו מבני ישראל וארא מדוע הצדיק ·׳ בד׳ ל׳ וז׳ קמ׳ בד׳ עם ל׳ ועם קדושים נאמן ·

ושתיאו והמה מטיבים את לבם והנה אנשי העיר
אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתדפקים על
הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר
הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו: ואנון ה
מיטבין ית לבהון והא אנשי קרתא גברי בני ו׳
רשעא אקיפו ית ביתא דחקין למתבר דשא והוצא את
ואמרו לגברא מריה דביתא סבא למימר אפיק עמי
ית גברא דעל לביתך ונדעניה: ויצא אליהם
האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל תרעו
נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו ג
את הנבלה הזאת: ונפק לותהון גברא מריה
דביתא ואמר להון בבעו אחי לא תבאשון כען
בתר דעל גברא הדין לביתי לא תעבדון ית קלנא
הדין: הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה נא
אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם
ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת: הא
ברתי בתולתא ולחינתיה אפיק כען יתהון וענו
יתהון ועבידו להון דתקין בעיניכון ולגברא
הדין לא תעבדון עיסק קלנא הדין: ולא אבו
האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו
ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה יג ב חס
כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר: כעלות ק
ולא אבו גבריא לקבלא מניה ואתקיף גברא
בלחינתיה ונפק לותהון לברא וידעו יתה
ואתעללו בה כל ליליא עד צפרא ושלחוהא
כמסק צפרא: ותבא האשה לפנות הבקר ותפל

פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור:
ואתת איתתא למפני צפרא ונפלת בתרע בית
גברא דרבונה תמן עד דנהר: ויקם אדניה בבקר
ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה
האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על
הסף: וקם רבונה בצפרא ופתח דשי ביתא ונפק
למיזל לאורחיה והא איתתא לחינתיה רמיא
בתרע ביתא וידהא מחתן על ספא: ויאמר
אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור
ויקם האיש וילך למקמו: ואמר לה קומי ונזיל
ולא מתיבא ונסבה על חמרא וקם גברא ואזל
לאתריה: ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת
ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים
עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל: ב
ואתא לביתיה ונסיב ית סכינא ואתקיף בלחינתיה ויחד הילד
והדמה לאבריהא לתרי עסר אברין ושלחה
בכל תחום ארעא דישראל: והיה כל הראה ואמר
לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום עלות בני ב ג
ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו
לכם עליה עצו ודברו: והוי כל דחזי להוא אמר ב
לא הות ולא אתחזיאת כהדא למיומא דסליקו וחס
בני ישראל מארעא דמצרים עד יומא הדין עצה
שוו לבכון עלה אתיעיצו ומלילו:

20

ויצאו כל בני ישראל ותקהל
העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ ב ל
הגלעד אל יהוה המצפה: ונפקו כל בני ישראל

ויצא יג חס וסימנה׳ פרח המטות בפילגשו הדד עזר משרתו למרחב פשחור נשא מאוצרות מגלה מנחם האשרה המלתחה ·· וישלחה ב בכל גבול ויחד

ויאסף ב̇ וסימנ̇ משה כל איש ישראל ל̇ — חברים ב̇ וסימנ̇ ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים מקשיבים ה̇ — ה

ואתכנישת כנשתא כגברא חד למדן ועד
באר שבע וארע גלעד לקדם יי למצפיא:
ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל
בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש
רגלי שלף חרב: ואתעתדו רישי כל עמא כל
שבטיא דישראל בקהל עמא דיי ארבע מאה
אלפין גבר רגלי שלפי סיפא:
וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל
המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה
הרעה הזאת: ושמעו בני בנימין ארי סליקו
בני ישראל למצפיא ואמרו בני ישראל מלילו
איכדין הות בישתא הדא: ויען האיש הלוי
איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר
לבנימן באתי אני ופילגשי ללון: ואתיב גברא
ליואה בעלה דאתתא קטילתא ואמר לגבעתא
דלשיבט בנימין עלית אנא ולחינתי למבת:
ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית
לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת:
וקמו עלי ית בני גבעתא ואקיפו עלי ית ביתא
בליליא עלי חשיבו למקטל וית לחינתי ענוהא
ומיתת: ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל
שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל:
ואחדית בלחינתי והדימתה ושלחתה בכל
תחום אחסנת ארעא דישראל ארי עבדו עיצת
חטין וקלנא בישראל: הנה כלכם בני ישראל
הבו לכם דבר ועצה הלם: הא כלכון בני ישראל

הבו לכון פתגם ועיצא הלכא: ויקם כל העם כאיש
אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש
לביתו: וקם כל עמא כגברא חד למימר לא ניזיל
גבר למשכניה ולא נסור גבר לביתיה: ועתה זה
הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל: וכען
דין פתגמא דנעביד לגבעתא נתמני עלה
בעדבא: ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל
שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה
לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימן
ככל הנבלה אשר עשה בישראל: ונדבר עסרא
גברין למאה לכל שבטיא דישראל ומאה לאלפא
ואלפא לרבותא למסב זודין לעמא למעבד
לאיתיותהון לגבעתא דבית בנימין ככל קלנא
דאתעביד בישראל: ויאסף כל איש ישראל אל
העיר כאיש אחד חברים: ואתכניש כל אנש
ישראל לקרתא כגברא חד שוין:
וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל
שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר
נהיתה בכם: ושלחו שבטיא דישראל גברין
בכל שבטי בנימין למימר מא בישתא הדא
דהות בכון: ועתה תנו את האנשים בני בליעל
אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל
ולא אבו בנימן לשמע בקול אחיהם בני
ישראל: וכען איתו ית גבריא בני רשעא
דבגבעתא ונקטילנון ונפלי עבדי בישתא מישראל
ולא אבו בני בנימין לקבלא למימר אחיהון

המאכלת ג̇ וסימנ̇ ויקח בידו את המאכלת וישלח ויבא אל ביתו ל̇ — למיום ג̇ וסימנ̇ לא נהיתה כי לא ישבתי דשמואל סור אפרים ה̇

בני ישראל: ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעתה
לצאת למלחמה עם בני ישראל: ואתכנישו בני
בנימין מן קרויא לגבעתא למפק לאגחא קרבא
עם בני ישראל: ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא
מהערים עשרים ושש אלף איש שלף חרב לבד
מישבי הגבעה התפקדו: שבע מאות איש בחור:
ואתמניאו בני בנימין ביומא ההוא מקרויא
עסרין ושתא אלפין גברא שלפי סיפא בר
מיתבי גבעתא אתמניאו שבע מאה גבר
עולים: מכל העם הזה שבע מאות איש בחור
אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה
ולא יחטא: מכל עמא הדין שבע מאה גבר
עולים גברא גמיר ביד יה דימינא כל אלין
דשדין אבנא בקלעא ומדמן בבינת סערא
ולא משנן: ואיש ישראל התפקדו
לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב
כל זה איש מלחמה: ואנש ישראל אתמניאו בר
מדבית בנימין ארבע מאה אלפין גברא שלפי
סיפא כל אלין גברי עבדי קרבא: ויקמו ויעלו
בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי
יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר
יהוה יהודה בתחלה: וקמו וסליקו לבית אל
ושאילו במימרא דיי ואמרו בני ישראל מן יסק
לנא בקדמיתא לאגחא קרבא עם בני בנימין
ואמר יי יהודה בקדמיתא: ויקמו בני ישראל
בבקר ויחנו על הגבעה: וקמו בני ישראל בצפרא

ושרו על גבעתא: ויצא איש ישראל למלחמה
עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה
אל הגבעה: ונפק אנש ישראל לאגחא קרבא
עם דבית בנימין וסדרו עמהון אנש ישראל
קרבא על גבעתא: ויצאו בני בנימן מן הגבעה
וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים
אלף איש ארצה: ונפקו בני בנימין מן גבעתא
וחבילו בישראל ביומא ההוא עסרין ותרין
אלפין גברא קטילין רמן לארעא: ויתחזק
העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה
במקום אשר ערכו שם ביום הראשון: ואתקף
עמא אנש ישראל ואוסיפו לסדרא קרבא
באתרא דסדרו תמן ביומא קדמאה: ויעלו
בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו
ביהוה לאמר האוסיף לגשת למלחמה עם
בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו אליו: וסליקו
בני ישראל ובכו קדם יי עד רמשא ושאילו
במימרא דיי למימר האוסיף למקרב לאגחא
קרבא עם בני בנימין אחי ואמר יי סקו עליהון:
ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני:
וקריבו בני ישראל לות בני בנימין ביומא תנינא:
ויצא בנימן לקראתם מן הגבעה ביום השני
וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר
אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב: ונפקו
דבית בנימין לקדמותהון מן גבעתא ביומא
תנינא וחבילו בבני ישראל עוד תמנת עסר

ויקומו ט מל' וסימנ' ויאכלו וישתו שרי מואב על הגבעה וילכו זיפה כל איש חיל וחברו וינוסו בנשף ראשי האבות על עמדם על הגבעה ב' וסימ' ויקומו

אלפין גברא קטילין רמין לארעא כל אלין
שלפי סיפא׃ ויעלו כל בני ישראל וכל העם
ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו
ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים
לפני יהוה׃ וסליקו כל בני ישראל וכל עמא ואתו
לבית אל ובכו ויתיבו תמן קדם יי וצמו ביומא
ההוא עד רמשא ואסיקו עלון ונכסת קודשין
קדם יי׃ וישאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון
ברית האלהים בימים ההם׃ ושאילו בני ישראל
במימרא דיי ותמן ארון קימא דיי ביומיא
האינון ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים
ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם
בני בנימן אחי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי
מחר אתננו בידך׃ ופינחס בר אלעזר בר אהרן
קאים קדמוהי ביומיא האינון למימר האוסיף
עוד למפק לאגחא קרבא עם בני בנימן אחי
אם אתמנע ואמר יי סקו ארי מחר אמסרנון
בידך׃ וישם ישראל ארבים אל הגבעה סביב׃
ושוי ישראל כמנין על גבעתא סחור סחור׃
ויעלו בני ישראל אל בני בנימן
ביום השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם׃
וסליקו בני ישראל לות בני בנימן ביומא
תליתאה וסדרו קרבא על גבעתא כזמן בזמן׃
ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו מן
העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם
בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת

גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל׃ ונפקו
בני בנימן לקדמות עמא אתנגדו מן קרתא
ושריאו לקטלא מעמא קטילין כזמן בזמן
בכבישא אורחתא אחדא סלקא לבית אל וחדא
לגבעתא בחקלא כתלתין גברא בישראל׃ ויאמרו
בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל
אמרו ננוסה ונתקנוהו מן העיר אל המסלות׃ ואמרו
בני בנימן תבירין אנון קדמנא כד בקדמיתא
ובני ישראל אמרו ניפוך ונגידינון מן קרתא לכבשיא׃
וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל
תמר וארב ישראל מגיח ממקמו ממערה גבע׃
וכל אנש ישראל קמו מאתרהון וסדרו קרבא
במישר יריחו וכמנא ישראל מגיח מאתריה
ממישר גבעתא׃ ויבאו מנגד לגבעה עשרת
אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה
כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה׃
ואתו כל קביל לגבעתא עסרא אלפין גבר עולים
מכל ישראל ועבדי קרבא תקיפו ואנון לא ידעין
ארי קריבת דתיתי להון בשתא׃
ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל וישחיתו
בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה
אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב׃ ותבר יי
ית דבית בנימן קדם בני ישראל וחבלו בני ישראל
בדבית בנימן ביומא ההוא עסרין וחמשא
אלפין ומאה גברא כל אלין שלפי סיפא׃ ויראו
בני בנימן כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום

לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הגבעה׃
וחזו בני בנימין ארי אתברו ויהבו אנש ישראל
אתרא לדבית בנימין ארי אתרחיצו על כמנא
דשויאו על גבעתא׃ והארב החישו ויפשטו אל
הגבעה וימשך הארב ויך את כל העיר לפי חרב׃
וכמנא אוחי ואתנגיד על גבעתא ואתנגיד כמנא
ומחא ית כל קרתא לפתגם דחרב׃ והמועד היה
לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת
העשן מן העיר׃ וסימנא הוה מתקן לאנש ישראל
עם כמנא דיסגון לאסקא יתור דתנן מן קרתא׃
ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות
חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו
אך נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה׃
ואתחזרו אנש ישראל בקרבא ודבית בנימין שריאו
לקטלא קטילין באנש ישראל כתלתין גברא ארי
אמרו ברם מתבר תבירין אנון קדמנא כקרבא
קדמאה׃ והמשאת החלה לעלות מן העיר
עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל
העיר השמימה׃ וכמנא שרי לאסקא מן קרתא
יתור דתנן ואתפניאו דבית בנימין לאחוריהון
והא סליק תננא דקרתא לצית שמיא׃ ואיש
ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה
עליו הרעה׃ ואנש ישראל אתחזרו ואתבהילו אנש
בנימין ארי חזא ארי קריבת דתיתי ליה בישתא׃
ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה
הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו׃

ואתפניאו קדם אנש ישראל לאורח מדברא
ועבדי קרבא אדביקונון ואנש כמנא קמון
מקרויהון קטלין בהון מכא ומכא׃ כתרו את
בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה
ממזרח שמש׃ קטילו ית דבית בנימין רדפונון
מבית ניחהון טרדונון עד לקביל גבעתא ממדנח
שמשא׃ ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש
את כל אלה אנשי חיל׃ ואתקטלו מדבית בנימין
תמנת עסר אלפין גברא ית כל אלין גברי עבדי
קרבא׃ ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון
ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו
אחריו עד גדעם ויכו ממנו אלפים איש׃ ואתפניאו
ואפכו למדברא לכיף רמון ואטמרו לכבשיא
חמשא אלפין גברא ואדביקו בתרוהי עד גדעם
וקטלו מנהון תרין אלפין גברא׃ ויהי כל הנפלים
מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב
ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל׃ והוו כל
דאתקטלו מדבית בנימין עסרין וחמשא אלפין
גברא שלפי סיפא ביומא ההוא ית כל אלין גברי
עבדי קרבא׃ ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון
שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה
חדשים׃ ואתפניאו ואפכו למדברא לכיף רמון
שית מאה גברא ויתיבו בכיף רמון ארבעה
ירחין׃ ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויכום
לפי חרב מעיר מתם עד [עד בהמה] כל הנמצא גם כל הערים
הנמצאות שלחו באש׃ ואנש ישראל תבו לותבני

הרב ב׳ וסימנ׳ להעלותם בכבני חרבה כות ... הדריכהו ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ כתרו את בנימן חד בני שחץ מל׳ ... הרדיפהו לחוד לית כות ... מל׳

בנימין ומחוטין לפתגם דחרב מקרויהון גמחונן
עד בעירא עד כל דאשתכח אף כל קרויא
דאשתכחא אוקידו בנורא:
ואיש ישראל נשבע במצפה
לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה:
ואנש ישראל קיים במצפיא למימר אנש מננא
לא יתין ברתיה לדבית בנימין לאתו: ויבא העם
בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו
קולם ויבכו בכי גדול: ואתא עמא לבית אל ויתיבו
תמן עד רמשא קדם יי וארימו קלהון ובכו בכי
סגיאה: ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה
זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט
אחד: ואמרו למא יי אלהא דישראל הות דא בישרא'
למשגי יומא דין מישראל שבטא חד: ויהי
ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו
עלות ושלמים: והוה ביומא דבתרוהי ואקדימו
עמא ובנו תמן מדבחא ואסיקו עלון ונכסת
קודשין קדם יי: ויאמרו בני
ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי
ישראל אל יהוה כי השבועה הגדולה היתה
לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות
יומת: ואמרו בני ישראל מן דלא סליק בקהלא
מכל שבטיא דישראל לקדם יי ארי שבועתא
רבתא הות לדלא סליק לקדם יי למצפיא למימר
אתקטלא יתקטיל: וינחמו בני ישראל אל בנימן
אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל:

ואתנחמו בני ישראל על דבית בנימין אחיהון
ואמרו אתמנע יומא דין שבטא חד מישראל:
מה נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו
ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו לנשים: מא
נעביד להון לדאשתארו לנשין ואנחנא קיימנא
במימרא דיי בדיל דלא למתן להון מבנתנא
לנשין: ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר
לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל
המחנה מיבש גלעד אל הקהל: ואמרו מן חד
משבטיא דישראל דלא סליק לקדם יי למצפיא
והא לא אתא אנש למשריתא מיבש גלעד
לקהלא: ויתפקד העם והנה אין שם איש
מיושבי יבש גלעד: ואתמניאו עמא והא לית
תמן אנש מיתבי יבש גלעד: וישלחו שם
העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצוו
אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד
לפי חרב והנשים והטף: ושלחו לתמן כנשתא
תרי עסר [illegible] יתהון
למימר איזילו ותמחון ית יתבי יבש גלעד
לפתגם דחרב ונשיא וטפלא: וזה הדבר אשר
תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר
תחרימו: ודין פתגמא דתעבדון כל דכורא
וכל אתתא דידעת משכבי דכורא תגמרון:
וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות
נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב
זכר ויבאו אותם אל המחנה שלה אשר בארץ

לפני האלהים ג̇ וסימנ̇ ותשחת. ויבא אהרן ויתיצבו ויבא העם דשפ̇ וכול קהלת משחקים ויקריבו — בקהל ד̇ וסימנ̇ נסוק נצלי דסגון אתפקדת

כנען: ואשכחו מיתבי יבש גלעד ארבע מאה
עולימן בתולן דלא ידעא גבר למשכבי דכורא
ואיתיאו יתהון למשריתא לשילו דבארעא
דכנען: וישלחו כל העדה
וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו
להם שלום: ושלחו כל כנשתא ומלילו עם בני
בנימן דבכיף רמון וקרו להון מלין דשלם:
וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר
חיו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן: ותבו
דבית בנימן בעדנא ההוא ויהבו להון נשין
דקיימו מנשי יבש גלעד ולא סופיקא להון
כן: והעם נחם לבנימן כי עשה יהוה פרץ
בשבטי [illegible] דבית
בנימן ארי עבד יי' יתרעא בשבטיא דישראל:
ויאמרו זקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים
כי נשמדה מבנימן אשה: ואמרו סבי כנשתא
מא נעביד לדאשתארו לנשין ארי פסקת מדבית
בנימן איתתא: ויאמרו ירשת פליטה לבנימן
ולא ימחה שבט מישראל: ואמרו ירותת שיזבתא
לדבית בנימן ולא יתמחי שבטא מישראל:
ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי
נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן אשה
לבנימן: ואנחנא לא נכול למתן להון נשין
מבנתנא ארי קיימו בני ישראל למימר ליט
דיתין איתתא לדבית בנימן:
ויאמרו הנה חג יהוה בשלו מימים ימימה

אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה
העלה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה: ואמרו
הא חגא קדם יי' בשילו מזמן מועד למועד
דמצפונא לבית אל מדנח שמשא לכבשא
דסליק מבית אל לשכם ומדרומא ללבונתא:
ויצו את בני בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים:
ופקידו ית בני בנימן למימר איזילו ותכמנון
בכרמיא: וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו
לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם
לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ
בנימן: ותחזון והא אם יפקן בנת שילו למחנג
בחנגא ותפקון מן כרמיא ותחטפון לכון
גבר איתתיה מבנת שילו ותהכון לארע שבט
בנימן: והיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרוב
אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו
איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם
כעת תאשמו: ויהי ארי ייתון אבהתהון או
אחיהון למדן קדמנא ונימר להון חנו כון
להון ארי לא סופיקנא גבר איתתיה בקרבא ארי
אם לית אתון יהבין להון כעדן פון תחובון:
ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים
למספרם מן המחללות אשר גזלו וילכו וישובו
אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם: ועבדו
כן בני בנימן ונסיבו נשין למניינהון מן חנגא
דאנסו ואזלו ותבו לאחסנתהון ובנו ית קרויא
ויתיבו בהון: ויתהלכו משם בני ישראל בעת

ההוא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם
איש לנחלתו: ואזלו מתמן בני ישראל בעדנא
ההוא גבר לשבטיה ולזרעיתיה ונפקו מתמן
גבר לאחסנתיה: בימים ההם אין מלך בישראל
איש הישר בעיניו יעשה: ביומיא האנון
ליתמלכא בישראל גבר דכשר בעינוהי יעביד:

סכום הפסוקים של ספר שופטים שש מאות ושמונה עשר סימן תריח

ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים
ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן
צוף אפרתי: והוה גברא חד מרמתא מתלמידי
נביא מטורא דבית אפרים ושמיה אלקנה
בר ירחם בר אליהוא בר תוחו בר צוף גברא
פליג חולק בקדשיא בטורא דבית אפרים:
ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה
ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: והואה ליה תרתין
נשין שום חדא חנה ושום תנייתא פננה והוו
לפננה בנין ולחנה לית בנין: ועלה האיש ההוא
מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה
צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס
כהנים ליהוה: וסליק גברא ההוא מקרתיה
מזמן מועד למועד למסגד ולדבחא קדם
יי צבאות בשילו ותמן תרין בני עלי חפני
ופנחס משמשין קדם יי: ויהי היום ויזבח
אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה

מנות: והוה יומא ודבח אלקנה ויהב לפננה
אתתיה ולכל בנהא ובנתהא חולקין: ולחנה יתן
מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה
ולחנה יהב חולק חד בחיר ארי ית חנה רחים
ומן קדם יי אתמנע מנה ולד: וכעסתה צרתה
גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה
ומצהבא לה ערתהא אף מרגזא לה בדיל דאקניטתה
ארי אתמנע מן קדם יי מנה ולד: וכן יעשה
שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה
ותבכה ולא תאכל: וכן יעביד שנא בשנא בזמן
מסקה לבית מקדשא דיי כין מרגזא לה ובכיא
ולא אכלא: ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה
תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא
אנכי טוב לך מעשרה בנים: ואמר לה אלקנה
בעלה חנה למא את בכיא ולמא לא את אכלת ולמא
באיש ליך לביך הלא רעותי טבא ליך מעסרא
בנין: ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה
ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה
וקמת חנה בתר דאכלת בשילו ובתר דאשתיאת
ועלי כהנא יתיב על כרסיא בסטר ספא דהיכלא
דיי: והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה
והיא מרירא נפש ומצליא קדם יי ומבכא
בכיא: ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה
תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את
אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו
ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו:

מימים ימימה ה׳ וסימנה׳ ושמרת את החקה הזאת תלכנה בנות ישראל ויאמרו הנה חג יי׳ בשלה ועלה האיש ההוא מעירו והעלתה לו